

DZIENNIK DLA WSZYSTKICH

i ANONSOWY.

PRZEDPŁATA:

W Warszawie: Na prowincyi
Miesięcz. kop. 25 i w Cesarstwie:
Kwartał. ra. 1.05 Kwartał. ra. 1.80
Półroc. „ 2.10 Półroc. „ 3.60
Rocznie „ 4.20 Rocznie „ 7.20
Za odnośnienie do domu dopłaca się
kop. 5 miesięcznie.

Numer pojedynczy kop. 3.

Wschód słońca o g. 6 m. 17.
Zachód słońca o g. 5 m. 16.

Długość dnia g. 10 m. 59.
Ubyło dnia g. 5 m. 44.

Poniedziałek 14 Października.

Adres Redakcyi: Mazowiecka 11.
Telefonu Redakcyi Nr. 122.

Rękopismów nadsyłanych do Redakcyi nie zwraca się.
Ogłoszenia i prenumerata przyjmuje się w kantorze
Dziennika Dla Wszystkich od 9-ej rano do 7-ej wiecz.,
w Niedziele i Święta od 10-ej r. do 1-ej po południu.

KALENDARZ.

św.
Poniedz. Kaliketa P. M.
Wtorek Jadwigi Wdowy
Środa Martyniana
Czwart. Herona, Wiktora
Piątek Łukasza Ewangielii.
Sobota Piotra wys.
Niedziel. Jana Kantego

Ogłoszenia przyjmują się w Kan-
torze Administracyi Dziennika Dla
Wszystkich i w Agencji Ogłoszeń
Bajchman i Frencler ulica Senatorska
Nr. 26.

Za wiersz jeden drobnego pisma
lub jego miejsce, pierwszy raz kop. 8,
a następne razy kop. 6. Małe ogło-
szenia za jeden wyraz po kop. 1 i pół.
Reklamy po 12 kop. za wiersz. Na-
krologia po 10 kop. za wiersz.

„KALENDARZ DLA WSZYSTKICH“ NA ROK 1890

opuścił prasę.

Oprócz zwykłej części kalendarzowej i informacyjnej, obejmuje obfity dział literacki i popularno-naukowy. Wśród poezyj znajdują się utwory zmarłego tak wcześnie, a tak sympatycznego Sławomira Steckiego, dalej Józefa Grajnera, Ludwika Niemojowskiego i innych. Z powieści oryginalnych: „Liza Dzieciogłowa“ i „Po za Grobem“ L. Niemojowskiego, „Irma“ obrazek z życia węgierskiego przez Wład. Kor. Zielińskiego; „Mowczanycha“ nowella Rawity i t. p. W dziale popularno-naukowym: „Krew i jej krążenie w ciele ludzkim“, „O tak zwanem zatruczeniu zębów“, „Wychowanie ze stanowiska antropologii“, „Dla Matek“: — Ogólne uwagi o chorobach dzieciennych i pielęgnowaniu chorych dzieci; „Wystawa pracy kobiet“, „Pszczółki“, Wiadomości pożyteczne; Wieża Eiffel z siedmiu drzeworytami; humorystyka i t. d.

ZWRACAMY UWAGĘ

że każdy nabywca kalendarza

„Dla Wszystkich“

ma prawo do premium

to jest do nabycia za rubla, a z przesylką pocztową za rs. 1 kop. 50, dziesięciu tomów powieści i dzieł innej treści, które w handlu księgarskim kosztują rubli dziesięć.

Szczegółowa informacja znajduje się w ogłoszeniu zatytułowanym: „Wielkie i Wspaniałe Premium“ pomieszczonem w kalendarzu na str. 9 i 10.

Od Administracyi.

Encyklopedyi Powszechnej kieszonkowej wraz ze słownikiem wyrazów obcych w języku polskim używanych, wyszedł zeszyt XVI (Pociej-Poczekanie) z XXXVIII, tablicą rysunkową do tekstu. Pp. prenumeratorowie miejscowi mogą zeszyt ten odbierać w kantorze redakcyi, pp. prenumeratorom zamiejscowym zaraz będzie pocztą rozsyłanym.

Wiadomości Kościelne.

Jutro w uroczystość św. Teresy, przed

Jej oltarzem w kościele Pokarmielickim na Krakowem Przedmieściu, o 9-ej rano, odbędzie się solenna wotywa.

Całodzienny naś odpust na cześć tej świętej, odkłada się do przyszłej niedzieli, to jest do 20 b. m.

Jutro o 10-ej rano, w kościele Pofrancko-szkańskim przy ulicy Zakroczymskiej, przed oltarzem św. Antoniego, odprawioną zostanie uroczysta wotywa z wystawieniem Najświętszego Sakramentu i procesyją.

Po wyborach.

— 0 —

Gabinet Tirarda zamierzał po odbytych wyborach do izby deputowanych, podać się do dymisji. Jednakowoż zamiar ten wstrzymał teraz czy cofnął.

Dzienniki republikańskie odwołują się doń, ażeby postanowienia swego całkiem zaniechał, gdyż nie znajduje ono wcale usprawiedliwienia.

Wszyscy ci z ministrów, którzy wystąpili na wyborach, jako kandydaci, zostali wybrani — a co więcej rezultat wyborów wykazał, że naród podziela politykę rządową, jaką reprezentuje gabinet.

Utworzenie nowej izby nie wymaga bynajmniej zmiany gabinetu i w przeszłości nie napotykał się tego przykłady. Ani gabinet Ferrego w r. 1881, ani Brissona w 1885 r. nie rozwiązały się

po wyborach na skutek samego odnowienia izby.

Zresztą w jakim położeniu przedstawiloby się zorganizowanie nowego gabinetu, gdyby się obecny podał do dymisji.

Większość deputowanych w izbie składa się z ludzi, którzy nie dali się jeszcze poznać, to też prezydent rzecpospolitej Carnot, nie miałby fundamentu do budowy nowego gabinetu.

Wreszcie gabinet nie powinien ustępować teraz, gdy republikanie umiarkowani, których jest przedstawicielem, muszą dołożyć wszelkich sił, ażeby zwycięstwo odniesione przez nich na wyborach, nie okazało się tylko uludnem.

W nowej izbie deputowanych, przy ogólnej liczbie 576 deputowanych, znajduje się wprawdzie 362 republikanów, lecz podzieleni są oni na dwa obozy, oportunistów zasiada 239, reszta 123 należy do radykalistów.

Ci zawsze są doktrynerami i jeżeli w sprawach, popieranych przez rząd umiarkowanych republikanów staną oni w opozycji, w takim razie oportuniści znajdują się w mniejszości, gdyż opozycyjne szeregi, powiększone przez radykalistów — a złożone nadto z rojalistów i monarchistów, dadzą rzeczywistą większość.

A że w izbie rojaliści i bonapartyści

114

Czerwony Testament.

POWIEŚĆ

Ksawerego de Montepin.

CZĘŚĆ TRZECIA.

TOM II.

POSCIG ZA MEDALAMI.

(Ciąg dalszy.)

Był to Vernier, powracający do siebie.

Nazajutrz rano około ósmej, la Fouine zastukał do furki ogrodowej.

Paweł już wstał i czekał na niego.

Postanowili, że pójdą na raki.

— Ale zapomnieliśmy o rzeczy najważniejszej — zawołał Julek...

— O czem takim?...

— Zaopatrzyć się w mięso.

— Aj do licha!... prawda... no ale to nie takie znów nieszczęście!... Zaraz będziemy wszystko mieli.

— Weź pan siatki i zaczekaj na mnie na brzegu, a ja pobiegę do rzeźnika do Saint-Maur, kupić co potrzeba...

Paweł wziął siatki, uprzedził Magdaleny, że przyjdzie z Julkiem na śniadanie o dwunastej i wyszli.

Kolega Verniera stał na czatach.

On dziś deżurował.

Widział jak dwaj młodzi ludzie przechodzili i pewny, że zajmą to samo co wczoraj miejsce, pospieszył do Verniera.

La Fouine odwiązał czółno Pawła i przepływał Marnę, aby się udać do Saint-Maur.

Zniknął po za wysepką zarosłą wierzbami.

Paweł usiadł na murawie, przy brzegu i czekał na niego.

Nagle zadrżał.

Jakiś głos po za nim, wymówił jego nazwisko.

Obejrzał się i zobaczył listonosza wiejskiego, poszukującego czegoś w swojej torbie skórzanej.

— Ponieważ spotkałem pana, panie Fromental — odezwał się oficjalista pocztowy — to nie będę potrzebował chodzić do mieszkania pańskiego. — Mam coś dla pana... — Oto jest...

— Dziękuję — rzekł młody człowiek, biorąc list w rękę.

Listonosz poszedł sobie w dalszą drogę.

— Zapewne od ojca... — pomyślał Paweł.

I spojrzął na adres.

— Nie — to nie ojca charakter... Od kogóż to być może? — Pismo jakby kobiece... Gdyby to było... gdyby to było...

Nie śmiał dokończyć swojej myśli.

Serce zaczęło bić mu gwałtownie...

Drżącą ręką rozdarł kopertę, spojrzął na podpis i wyraz niezmiernej radości, albo raczej upojenia, zajaśniał mu na twarzy.

— Od Marty!... — szeptał drżącymi ustami. — Od Marty!... Cóż ona pisze?...

I pożerał wyrazy skreślone przez Pascala pod dyktandem doktora Thompsona.

— Wolna!... wolna! — wykrzyknął po przeczytaniu — a! jakieżem ja szczęśliwy! — Zobaczą ją dzisiaj wieczór!... Dzisiaj wieczór zapewne, będę ją mógł wyrwać z rąk tyrańca! — Będzie w Petit-Castel... Będzie z Angella, która jej jest tak oddana, która wie o jej miłości i chce jej dopomóc... — Będzie czekata na mnie!... O! moja ukochana, moja jedyna, jedyna Marto, ja nie każę ci na siebie czekać!... Oswobodzę cię... Opuścisz dom, gdzie cię przesładowa, zamieszkaż pod rodzi-

cielskim moim dachem, zostaniesz moja żoną!...

Przeczytał list raz jeszcze, a po chwilowym namyśle powiedział:

— Ale nie... to niepodobna... Nakażuje mi tajemnicę... — Zapewne nie będzie mogła zerwać jeszcze swojego lańcucha i pójść zemną... — Chce zapewne powiedzieć mi tylko, że szczęśliwa chwila się zbliża...

Przycisnął do ust éwiartkę papieru, włożył ją z powrotem do koperty i schował do pugilaresu.

W tej chwili la Fouine ukazał się po drugiej stronie rzeki.

Wziął wiosło — i w kilka minut był już na brzegu, na którym czekał go Paweł.

Udali się na połów raków.

O dwunastej byli już z powrotem w domku — połów nie bardzo się udał.

Postanowili po południu wybrać się po jaką rybę do usmażenia i na większego szczupaka.

I o wpół do drugiej zaopatrzeni w inne przyrządy, byli już na stanowisku.

Paweł — nie potrzebujemy o tem mówić, nie pisał ani słówka o rendez-vous'ani Magdalenie, ani la Fouinowi.

Czekał z nieopisaną niecierpliwością godziny błogosławionej, aby udać się do Petit Castel.

nie będą kierowali się separatyzmem, nie ulega wątpliwości; co więcej, można nawet utrzymywać już teraz, że oba te stronnictwa nie wyrzekły się poparcia dla balanzystów, pomimo widocznego zdyskredytowania Bculangera w opinii publicznej.

„Wraz z balanzystami — pisze głośny bonapartyista, Paweł Cassagnac — będzie nas o czterdziestu więcej, niż w poprzedniej izbie, dla utworzenia opozycji, która żądać będzie rewizji konstytucyj, jako jedynej rzeczy, praktycznej i rozumnej“.

Jednocześnie Déroulède, balanzysta, pisze o przyszłej roli swego stronnictwa:

„Balanzysty i nadal obstawać będą przy rewizji nie na podstawie walki z systemem rządów parlamentarnych, lecz poprą wszystkie projekty, mające na celu dobro kraju. Nie zapominając o straconych prowincjach, pilnie zalecać będą przymierze z Rosją i poczekają cierpliwie na tę chwilę, kiedy wybijie godzina sprawiedliwości i wolności“.

Tak więc zanosi się w nowej izbie deputowanych na dalszą walkę stronnictw — a losy jej zależą od postawy radykalistów.

Partya, ku której wyciągną ręce, będzie miała większość.

Wobec tego położenie stronnictwa rządowego jest bardzo niepewne.

Kronika polityczna.

Francya. Pomiedzy przesyłkami pocztowymi nadeszły do ambasady niemieckiej w Paryżu, znajdowało się pudełko blaszane z adresem „Do Najjaśniejszego cesarza Niemiec, Wilhelma II“. Ambasador hr. Muenster, odesłał pudełko do laboratorium miejskiego, gdzie je otworzono i znaleziono sześć naboju rewolwerowych i karteczkę, na której było napisane: „To dla Was, dowód przyjaźni od od patrioty francuzkiego“. Prefekt policji paryskiej zarządził śledztwo.

Grecya. Gazeta beleńska „Ephemeris“ pisze: „Położenie jest takie, że ani flota nie wyjedzie na spotkanie cesarza niemieckiego, ani armia nasza nie dozna zaszczytu, aby być przeseń widzianą. Po mieszczątku przyjmujemy monarchę pierwszego europejskiego militarnego państwa. Wilhelm II, który żadnego

dnia nie traci, by nie być obecnym na ćwiczeniach wojskowych, który żadnej biesiady w obec gości nie spożywa, by nie wznieść toastu na cześć armii, nie dozna miłych wrażeń podczas pobytu swego w Grecyi, gdzie go zniewolą do słuchania poglądów politycznych byłego demokrata i gdzie widzieć będzie ministra wojny we fraku. We wszystkich stolicach, które cesarz dotychczas odwiedził, wojsko było głównym, prawie jedynym przedmiotem jego uwagi. Widowiska baletowe i teatralne, oraz pochody z pochodniami brakowały w wielu miastach, ale nigdzie nie brakło manifestacji militarnych; a wrażenie, jakie te na nim czyniły, wyrażał zazwyczaj w toastach swoich. Skoro jednak u nas udział armii w uroczystościach ograniczy się do tego, że tworzyć ona będzie szpalery aż do placu zamkowego, rzecz prosta, że o armii mowy nie będzie. Cesarz zamknie swój toast w wyrazach życzeń dla króla i młodej pary, a potem wyjedzie z Aten w tem przekonaniu, — że Grecya jest militarnym krajem, mogącym wystawić tylko 6,000 żołnierzy, którzy ani nie są zdolni granic państwa obronić, ani nie zasługują na to, by defilowali przed dostojnym gościem. A to dzieje się w chwili, gdy bulgarzy bez wrzawy i sensacji postawili pod broń 80,000 ludzi, większą ich część dobrze wyćwiczyli i do dyscypliny wojskowej zaprawili i mogą złożyć dowód, że Bulgarya stała się już państwem drugiego rzędu...“

Belgia. Z południowych prowincyj belgijskich donoszą, że zapanowała znowu powszechna obawa, ażeby w najbliższych tygodniach nie przyszło do zmywu robotników. Położenie ogólne w okręgach przemysłowych prowincyj Hennegau ma być, jak zapewnniają, tak przykre i niebezpieczne, jak było dawniej, ponieważ przyczyny sporów pomiędzy przedsiębiorcami a robotnikami nie zostały zupełnie uchylone. Szczególniej w rewirach kopalni węgla, panuje stosunek naprężony między posiadaczami kopalń a górnikami.

Zwracają uwagę, że kopalnie węgla robią teraz rzeczywiście świetne interesy. Zapasy węgla zostały zupełnie wyczerpane, ceny tego artykułu idą szalenie w górę, polecań nowych przybywa coraz liczniej, a dywidenda od akcji kopalnianych podwoiła się prawie w ciągu roku. Zwróciło to uwagę robotni-

ków górniczych, którzyby chcieli uzyskać jakąś część w korzyściach.

Donoszą tymczasem, że właściciele kopalń albo wcale nie chcą słyszeć o podwyższeniu płacy robotnikom, albo też ofiarują najwięcej 10 centymów dziennie, czem robotnicy nie chcą się zadowolić. Wmieszali się tedy znnow socyalisci i doradzają górnikom właśnie teraz zaniechać pracy, ponieważ w chwili, gdy zima się zbliża, a zamówienia o dostawę węgla liczniej napływają, byłaby znowa dla przedsiębiorców niebezpieczną.

Jeżeli — tak piszą organy stolicy belgijskiej — przedsiębiorcy nie postarają się z wczasu o wdrożenie przyjaźniejszych stosunków, to mogą w skutek bezrobocia być narażeni na dotkliwie straty.

Niemcy. Z powodu utworzenia nowego 17-go pruskiego korpusu, w Prusiech Zachodnich, nastąpią, jak piszą z Gdańska, z dniem 1-ym kwietnia roku przyszłego, różne dyzlokacje wojsk. Tak między innymi stanie pułk dragonów w Grudziądzu, gdzie dla niego wybudowane być mają wielkie koszary.

Zanim zaś te będą gotowe, pojedyncze szwadrony tego pułku rozmieszczono zostaną po różnych mniejszych miastach, między innymi w Brodnie i Luttenburgu. Cztery bataliony pułku piechoty hr. Schwerina, stojący obecnie w Brodnie, wraca do Gdańska. Przeszczono go bowiem na pierwszy batalion nowo utworzyć się mającego pułku piechoty Nr. 141. Wzmianka ta potwierdza przypuszczenie, poprzednio już wyrażone, że zamiar utworzenia dwóch nowych korpusów armii, pociągnie za sobą konieczność utworzenia nowych pułków piechoty i artylerji. Kredyta tedy na ten cel potrzebne, nie mogą być tak mało znaczne, jak utrzymują obecnie niektóre pisma niemieckie, pragnące uspokoić opinię publiczną.

„Hamburger Nachrichten“ ze źródła urzędowego szanując, że wprowadzenie prochu bezdymowego, wymaga gruntowej zmiany całego materiału wojennego, a przede wszystkim zaprowadzenia dział bronzowych. Na dokonanie tych przekształceń, potrzeba będzie kilku lat przynajmniej.

Austria. „Wiener Allgemeine Zeitung“ obwinia Niemcy o przeszkadzanie Austrii w spełnieniu zadań jej na Wschodzie i kończy temi słowy: „Je-

śli dla Bismaroka cała Bulgarya nie warta jest kości jednego grenadyera pomorskiego, to dla monarchji Habsburgów, cała Alzacya-Lotaryngia, niewarta jednego piechura austriackiego.

Włochy. Włoskie sfery handlowe i przemysłowe otrzymały ze źródła dobrze poinformowanego, wiadomości, iż włoski minister skarbu, Seismit Doda, postanowił zakończyć bezowocne walki finansowe z Francją, które właściwie tylko Włochom dają się mocno we znaki.

Od roku zeszłego, gdy stosunki celne na granicy francuzko-włoskiej zostały utrudnione, nie ma miesiąca, aby deputacje miast pojedynczych nie przybywały do Rzymu z prośbą o natychmiastowe przywrócenie dawnego stanu rzeczy. Świeżo bawiła w tym celu w stolicy Włoch deputacja z Bari. Zachodzi jednak obawa, czy rząd francuzki, który stosownie do rozporządzeń celnych włoskich musiał z konieczności wydawać ze swej strony przeciwrozporządzenia, sechce przywrócić dawne taryfy w obec gotowości Włoch do zgody.

Dania. Duński folkething rozpatrywał w tych dniach budżet na rok 1890, który przedstawił się nadzwyczaj pomyślnie.

Gdy w latach poprzednich bywały stale znaczne niedobory, w roku przyszłym dochody wyniosą 55 milionów rigsdalerów, wydatki zaś 59 milionów, czyli powstanie deficyt 4 milionów. Niedobór ten wynika z potrzeby lożenia sum nie małych na budowę nowej sieci linii kolejowych, którą można w ostatecznym razie odłożyć do lat przyszłych bez dotkliwych strat dla kraju. Stanie się to mianowicie w razie, jeżeli berlińskie koła finansowe będą stawiały zbyt wygórowane żądania przy udzieleniu pożyczki, a wówczas budżet Danii wyobrażałby się absolutną równością dochodów i wydatków.

Bulgarya. Z Londynu piszą do „Politische Correspondenz“:

Jak na teraz osiągnięty rezultat ogranicza się do tego, że opinia publiczna w różnych krajach znalazła sposobność objawienia o tej sprawie swojego zdania.

Pokazało się teraz, po której stronie znajdują się przyjaciele, a po której przeciwnicy autonomii bułgarskiej. Ze Austrią okazuje się skłonność do usnania obecnego stanu stosunków w Bulgarii.

To też łowienie nie zajmowało go wcale i nie skracało wcale czasu dłużącego się nieskończenie.

Rezultat połowu nie był lepszym niż rano.

O szóstej Paweł dał znak do odwrotu...

Kiedy doszli do miejsca w którym przywiązywali zwykłe czółno, jakiś głos z drugiej strony Marny, zawołał na Juliusza Boulenois.

Podniósł głowę i spojrzął.

Zobaczył restauratora z wyspy.

Ten wyraźną pantomimę przywoływał go do siebie.

— Wolała cię! — powiedział Paweł. Idź zobacz co to takiego.

La Fouine odbił od brzegu i podплыwał pod wyspę, a restaurator zawołał:

— A co to, a co to? czy już nie zajmujesz się połowem?... Dla czego zapominasz o swoich starych znajomych, oś się z tobą dzieje?

— Ah! panie! — odrzekł La Fouine — ja się walcę jak jaki milioner i po wszystkim...

— Więc już nie zajmujesz się połowem?

— Owszem, ale tylko dla własnej przyjemności.

— Nie idzie tu o twoją przyjemność

na teraz... Dzisiaj musisz mi zrobić przysługę...

— Jaką proszę pana?... — Musisz się trochę domyślać...

— Niech pan powie, tak jak bym się wcale nie domyślał...

— Jutro rano mam wesele, będę potrzebował kilku funtów ładnych ryb.

— Potrzeba więc będzie przepędzić noc na wodzie.

— Nie będzie to pierwsza!... Czyż już zostałeś takim próżniakiem?

— Próżniakiem nigdy!... Tylko od czasu mego skaleczenia, nie lubię w nocy znajdować się na wodzie...

— Cóż ci się złego stać może? Przyńś mi sześć funtów ryby tylko ładnej, a ja ci zapłacę, słowo daję, zapłacę piętnością franków!..

— No to będę łowił, ale żeby się panu przysłużyć, nie zaś dla piętnastu franków!..

— Ah! to ładnie! to bardzo ładnie!... Zresztą nie będziesz potrzebował przepędzać całej nocy... Ryby się dobrze biorą w odnodze wody bieżącej i za dwie godziny będziesz miał co potrzeba... Nie ma wcale księżycy, powietrze łagodne, będą chwycić od razu...

— To się tak mówi proszę pana... No, ale obiecałem, będę próbował... do jutra więc...

— Ja ci przygotowuję trzy sztuki postu sous...

La Fouine wiosłował do brzegu, na którym wysiadł Paweł.

XLIII.

— Oś restaurator chciał ci powiedzieć? — zapytał syn Rajmunda, towarzysza swego Juliusza Boulenois.

Ostatni opowiedział o propozycji jaką mu uczyniono.

— Sześć funtów rybi! — zawołał Paweł — to dużo, to bardzo dużo!... — Czy sądzisz, że złapiesz tyle?..

— Dla czegoby nie!.. — Restaurator ma rację, to właśnie chwila przypływu i w małej odnodze, w nocy aż się rei!..

— O jakiej odnodze mówisz?..

— O tej przy parku Petit-Castel.

— Na prawo? — zapytał zaniepokojony Paweł.

— Nie, na lewo.

Paweł odetchnął.

Gdyby La Fouine miał zamiar udać się na odnogę Marny z prawej strony parku doktora Thompsona, byłby mu popsuł wszystkie szki, byłby go bowiem z pewnością zobaczył spotykającego się z Martą.

— Proszę cię ze sobą na obiad i liczę, że mi nie odmówisz?..

— Nigdy się takim zaprosinom nie odmawia, panie Paweł! — odrzekł rybak-filozof — ale idź pan sam na przód do domu, ja zaraz tam nadejdę.

— Gdzieś się udajesz?..

— Przygotuję czółno i uporządkuję na noc narzędzia...

Paweł pociągnął do domu.

La Fouine przywiązawszy czółno poszedł się zapatrzyć w ziemię i przygąsł, a potem umięścił to wszystko w czółno razem z wędkami i siatką i powrócił do syna Rajmunda.

Obiad dwóch młodych, nie ciągnął się bardzo długo.

O zmierschu Boulenois pożegnał gospodarza, dopadł do czółna i ujął się wiosła.

Przysłynał odnogę oblewającą z lewej strony Petit-Castel i ulokował się obok czółna doktora Thompsona, to jest trochę po za rezerwoarem miniaturowej sadzawki parkowej.

Do tej tu przepływającej wody ryby zbierały się gromadnie.

Przywiązał starannie czółno i zabrał się do roboty.

W tej chwili wybiła ósma na wieży kościoła w Joinville-le-Pont.

nie może zadziwić, jeżeli sobie przypomnimy mowę tronową cesarza austriackiego, oraz oświadczenia hr. Kalnoky'ego w delegacjach wspólnych. W Anglii również objawia się, ogółem biorąc, usposobienie Bułgarii przychylnie. Włochy nie inaczej zapewne myślą, lubo stanowczego zdania nie objawiają. Odnosnie do Niemiec i Francji zauważyć należy, że opinia publiczna tych krajów okazuje wielką oględność w wyjawieniu swego zdania, który to objaw ten może usprawiedliwić wolno, że kwestya bułgarska nie obchodzi bezpośrednio interesów tych krajów.

Ogółem biorąc, rzeczy stoją dziś tak, iż wzięto pod rozwagę akcyę, mającą na celu ulegalizowanie położenia Bułgarii i stanowiska księcia, że jednak akcyę tą, jak na teraz, rozbiła się o opozycyę Rosyi.

Z miasta i kraju.

* Posiedzenie kwartalne członków kolegium kościelnego zboru ewangelicko-reformowanego, odbędzie się jutro o 6 po południu w sali kolegium na Łaszynie.

* Redakcyja „Tygodnika Ilustrowanego”, s. 111 numer swego pisma, poświęca uroczystości trzystuletniej rocznicy istnienia wydawnictwa. Jutro numerowi temu poświęcimy obszerniejszą wzmiankę.

* Na zebraniu sądu okręgowego z dnia 12 b. m. został przyjęty w poczet adwokatów przysięgłych p. Aleksander Sokołowski, b. pomocnik sekretarza tegoż sądu, kandydat praw uniwersytetu warszawskiego.

* Orkiestra strażacka została wczoraj rozwiązana przez pułkownika Curykiewa. Nastąpiło to z powodu, że 25-ciu muzykantów omerwanych było od czynności swych specjalnych ratunkowych, co ze względu na bardzo i tak ograniczoną liczbę strażaków, było bardzo niewygodnem.

* Dla ukrócenia przemytnictwa, mają być zarządzone różne nowe, a bardzo energiczne środki. Pomiedzy innymi, nie tylko ci wszyscy, którzy karani byli za trudnienie się kontrabandą, ale i ci nawet, którzy są podejrzani pod tym względem, mają być natychmiast wysie-

dzeni przynajmniej o 50 wiorst od granicy z zabronieniem powrotu kiedykolwiek do miejscowości pogranicznych zaokodnych.

* Towarzystwo leczenia pijaństwa natógowego, zawiązuje się w Petersburgu. Jeżeli projekt ustawy pozyska zatwierdzenie władzy właściwej, Towarzystwo rozpocznie działalność swą niebawem, a na początek otworzy dwa przytułki, jeden dla mężczyzn, a drugi dla kobiet, oddających się pijaństwu.

* Koncert. Dziś, o 8-sj wieczorem w salach reutowych koncert znakomitego artysty czeskiego, Franciszka Ondrzychka, w którym także przyjmą udział panie: Szlezzyger i Dąbrowka.

Program składa się z 18-tu interesujących numerów.

* U subjektów. Pierwszy wieczorek muzyczno-deklamacyjny w Towarzystwie subjektów handlowych i przemysłowych na Miodowej, odbył się w ubiegłą sobotę Najwięcej oklasków zebrała panna Trapszo za wypowiedzenie z wdziękiem „Zamków na lodzie.”

Po koncercie nastąpiły tańce, które prowadzone przez p. Stachlewskiego przeciągnęły się do 4-ej rano.

* Przy dostawie szyb w liczbę przeszło 12,000, do fortów budujących się na lewym brzegu Wisły, utrzymała się znana firma warszawska Aleksandra Baytel.

* Z Przemysłu Warszawska fabryka machin Borman Szwede i Temler, na zamówienie dystyliarni p. R. Ewesta, wykończyła nowy aparat dystylacyjny systemu Sivalla, ulepszony i opatentowany przez p. Bormana. Dotychczas podobne aparaty sprowadzano przeważnie za drogie pieniądze z zagranicy. Aparat ten, jak się okazało, dystyluje bez zarzutu i odznacza się niezwykłą dokładnością.

* Posiedzenie sekcji III technicznej odbędzie się we wtorek d. 15 b. m., o godz. 8 wieczorem, w lokalu Towarzystwa w gmachu muzeum przemysłu i rolnictwa.

Porządek dzienny: „Odczytanie protokołu poprzedniego posiedzenia, „Sprawozdanie inżyniera Wł. Kisłańskiego z kongresu kolejowego w Paryżu, „Drobne wiadomości techniczne.”

* Rezultat oględzin Alei Ujazdowskiej

na przestraszeniu placu Trzech Krzyży do ulicy Piłknej — a wedle zapowiedzi odbytej wczoraj przez członków komitetu opieki nad plantacyami m. Warszawy z p. głównym inżynierem miasta na czele, wykazał konieczność usunięcia wszystkich drzew chorych i zastąpienia ich innymi. Użytemi tu będą klony ze szkółek miejskich — a roboty rozpoczną się niebawem, aby jeszcze w b. jesieni ukończonymi zostały.

* Nowa ustawa o polowaniu opracowana już została przez departament leśnictwa w ministerjum dóbr państwa.

Wprowadzone być mają świadociwa, bez których ani myśliwi, trudniący się polowaniem dla zarobku, ani amatorowie łowów polować nie będą mogli. Opłata za świadociwa wynosić ma po rs. 15 rocznie.

Kary za strzelanie niektórych zwierzyńny będą dość wysokie, tak np. za zabicie samca jelenia (łani), łosia i saray, po rs. 50; za zabicie innych zwierząt pożytecznych i ptactwa niektórych po rs. 25, w pierwszym razie z pozbawieniem zupełnem prawa polowania, w drugim wypadku z pewnymi ograniczeniami.

Reguluje też ustawa prawo wydsierzawiania polowań i stanowi ściślejsze przepisy za wszelkie w tej mierze nadużycia.

* Narady chemików. W Towarzystwie popierania przemysłu i handlu odbyło się w zeszłą sobotę posiedzenie członków oddziału chemicznego, pod przewodnictwem p. Wenera.

Pan M. Flamzdawał sprawę ze zjazdu przyrodników i lekarzy w Heidelbergu, przyczem wymieniał ważniejsze referaty, jakie czytane tam były w trzydziestu kilku specjalnych kwestyach.

P. St. Prauss mówił o doświadczeniach, dokonanych przez siebie z surowym kwasem karbolowym.

Na szesć prób z kwasem, wziętym z tutejszych aptek, tylko w jednej otrzymał 54 proc. fenolu, t. j. olei kwaśnych, w innych zaś znacznie mniej, bo po cząwszy od 11 proc. Nadmienić należy, iż według farmakopei ruskiej, kwas karbolowy do dezynfekcyi winien zawierać 59 proc. Następstwem badań p. Praussa jest już, jak zapewnił, że w składkach aptecznych oznaczona jest w cennikach zawartość procentowa kwasu karbolowego.

W końcu baron K. Lesser pokazywał

nowy produkt, mleko sproszkowane, które w smaku podobne jest do przegotowanego — a znacznie ma być pożytejsze, jako mieszczące w sobie więcej białka zwierzęcego. Mleko sproszkowane ma się ukazać w handlu.

* Komisya poborowa m. Warszawy podaje do wiadomości publicznej, że w roku bieżącym czynności z popisowymi odbywać się będą w dniach następujących: w I rewirze poborowym: cyrkuly policyjne Zamkowy i Soborny 1 (13) listopada r. b.; w II rewirze poborowym: cyrkuly policyjne Bielański i Powązkowski, 8 (20) listopada; w III rewirze poborowym: cyrkuly policyjne Wolski i Jerozolimski, 17 (29) listopada; w IV rewirze poborowym: cyrkuly policyjne Łazienkowski, Nowoswiecki i Prazki 27 listopada (9 grudnia) r. b. Przed temi terminami winni się stawić do komisyi w b. barakach rekruckich na Pradze: 1) Ci, którzy otrzymali odroczenia do obecnego wezwania na wstąpienie do służby wojskowej, jak również do zaliczenia do rezerwy, i 2) wszyscy zapisani do list poborowych w r. b., z wyjątkiem: a) osób, które wstąpiły już później do stanu dachownego wyuzania prawosławnego i innych chrześcijańskich, jak również prawosławni palemieci, b) popisowych z chrześciaa, którym przyznano przywileje z powodu stosunków familijnych i go rządu i c) tych uczących się w zakładach naukowych, którym komisya udzieliła odroczenia dla dokończenia nauk.

* Na wystawę starożytności nadstali okazy w sobotę pp: Manszewski Władysław z Wólkowyszek, gubernii Suwałkiej — kompas, bursol i kalendarz z zeszłego stulecia. P. Sularska Leonoldyna — porcelanę; p. Dajarski Anastazy — miniaturę; p. Kleczyńska Zofia — szlak starożytny roboty ręcznej; p. Miller Karol — połowę karaceny i mandolinę; p. Boniecki Adam — puhar i biuteryę.

Ogółem nadstalo okazy w sobotę osób sześć. Deklaracyj nowych złożono 18.

* Sesiya rzemieślnicza. W ubiegłą sobotę w mieszkaniu p. Blumenberga, na Krakowskim Przedmieściu, odbyła się kwartalna sesiya zgromadzenia rymarzy.

Ucznia zapisano na niej jedno, wyzwolono na towarzyszków: Bolesława

Wiatr północny niósł daleko echa dźwięku zegara.

Noc zapowiadała się bardzo ciemna. Opucieśmy na chwilę, brzegi Marny i poprosimy naszych czytelników, ażeby nam zeobciceli towarzyszyć do pałacu przy ulicy de Miromesnil, na kilka godzin przed tą chwilą, gdy Julek Boulevard zabierał się do polowu.

Była piąta wieczorem. Konsultacye się skończyły. Jakób zdawał się być bardzo uradowany.

Od czasu sceny z Martą, owej sceny dziwnej i gwałtownej, której czytelnicy nasi byli świadkami, przybrał na twarz maskę nieprzeniknioną.

Wydawał się wesołym — odzywał się do Marty tonem uprzejmym, daleko bardziej uprzejmym niż zwykle.

Po wyjściu ze swego gabinetu, udał się do pokoju sąsiedniego, w którym panna Grand-Champ zajęta była obliczaniem pieniędzy, jakie wpłynęły od pacjentów.

Na twarzy Marty rozlana była smutna melancholia.

— Moje dziecko — odezwał się Jakób — ta twoja twarz posępna, martwi mnie bardzo... — To jakby niema dla mnie wymówka... — Wymówka?... — pewtórzyła sier-

ta, podnosząc na doktora oczy lez pełne.

— Tak, nie tylko nawet wymówka, ale dowód niezadowolonej nieufności.

— Nie rozumiem pana, panie doktorze...

— Gdybyś mi ufała w zupełności, czyż mogłabyś być smutną, po tem co ci obiecałem?... — Życzysz sobie, abym oię odwiózł bezwzględnie do Petit-Castel, gdzie masz pozostać, aż do chwili małżeństwa z Pawłem Fromentalem?... — Pragnę tego z całej duszy — odrzekła Marta.

— Wszystko już tam przygotowane na twoje przyjęcie...

— Na prawdę?...

— Na prawdę moje dziecko.

— I odwieziesz mnie tam, panie doktorze?...

— I to zaraz, dziś wieczór, z Angellą, która ci będzie towarzyszyła... Chcę abyś używała tam najzupełniejszej swobody... Urządzać się będziesz jak ci się podobać będzie. Napiszesz do Pawła Fromentala, ażeby przyjechał ciego odwieźć razem z ojcem, i ułożycie się o małżeństwo... Ja następnie zobaczę się z panem Rajmundem Fromentalem i ułożę się co do twego posagu. Bo naturalnie że będziesz miała posag odpowiedni... Nie odmówisz mi, bo byś mi

ciężką boleść tem wyrządziła...

Marta wstała i obie ręce podała doktorowi.

Biorąc je zadrżał.

Przyjmując łaskę... — rzekła wzruszonym głosem sierota.

— Dziękuję!... dziękuję z całego serca!

— Jesteś pan bardzo zacnym, bardzo szlachetnym człowiekiem... Kiedy pojedziemy?...

— Już wydałem rozkazy... Pojedziemy o dziewiątej... Jutro spędzimy cały dzień wszyscy razem... Przygotuj rzeczy, jakie ci są konieczne na dwa dni... Za dwa dni odwiezę ci walizy...

— Stokrotnie panu dziękuję.

Rozradowana Marta wyszła, zamknęła się w swoim pokoju, padła tam na kolana, podziękowała Bogu za szczęście, na które tak długo czekała i które spotyka ją nareszcie.

Skończywszy modlitwę, zajęła się pakowaniem rzeczy, ale że myśli jej były gdzieś indziej, bez żadnego ładunku rzucała wszystkie do walizki.

O siódmej poproszono jej na obiad.

— Czyż gotowa koteczko? — spytała Angela.

— Gotowa... a ty?...

— O! ja się nigdy nie spóźniam!

W pięć minut po dziewiątej dwa powozy wyjeżdżały z pałacu.

W jednym z nich siedziała Marta z Angellą.

W drugim Jakób Lagarde z Pascalem Sannierem.

— Zbliżamy się do końca, mój kochany, odezwał się do pseudo-Thompsona ex sekretarz hrabiego de Thonneurieux. — Za trzy dni będziemy w zamku des Granges de Mer-la-Fontaine i pomacamy miliony mego nieboszczyka chlebodawcy!...

Jakób nic nie odpowiedział.

Stał się dziwnie jakoś ponurym.

W tej chwili nie myślał bynajmniej o milionach, myślał o Marcie, o tem, że za kilka godzin już jej nie będzie na świecie.

Dreszcze przeszły go po całym ciele. Przytknął oczy, ale nie mógł oddalić od siebie okropnego widzenia.

Pozostawmy dwa powozy, niech sobie jadą do Petit-Castel — i poprosimy znowu czytelników, ażeby nam towarzyszyli do piwnicy, służącej za więzienie młodemu hrabiemu de Ohatelux.

Od chwili jakęśmy go opuścili, Fabian miał tylko jedną myśl: wydobyc się z ciemnicy i popędzić na ratunek matce zagrożonej.

Potrzeba mu było wolności, potrzeba

Podgórskiego, Ignacego Grzenckiego, Adama Radziwiłowicza i Zygmunta Chmielewskiego.

Z obliczenia funduszu okazało się, że dochód wraz z rezerwą uczynił 577 rs. 50 kop., wydatki wynosiły 36 rs., w kasie obecnie znajduje się 542 rs. 40 kop.

Przedstawicielami tego cechu są pp.: Blumenberg i Kurowski.

* Majątek Leroux'a. Wiele i różnie pisało o spuściznie majątkowej aeronauty Leroux'a. Jedni szacowali spadek na... miliony, inni dowodzili, że nie-szczęśliwy żeglarz żadnego nie pozostawił po sobie funduszu...

Wątpliwości na tym punkcie wyjaśnienia w jednym z dzienników ruskich impresario nieboszczyka, p. Paradise.

Według słów tego ostatniego, Leroux za popisy swoje w obrębie Cesarstwa pobrał rs. 10,450, które po potrąceniu pewnej części na bieżące potrzeby, ma ulokowane w jednym z banków amerykańskich.

Leroux był oszczędnym, prawie skąpym i wydawał na swoją osobę do 3 rs. dziennie, łącznie już z opłatą za numer hotelowy.

Za każde wzniesienie się balonem pobierał 40% z czystego dochodu, a otrzymane należności, wysyłał ją natychmiast do banku, pozostawiając sobie drobną kwotę pieniędzy. Często bardzo pozostawał bez gotówki, a w Warszawie, gdzie miał dochody bardzo znaczne, musiał pożyczyć od Paradisea 25 rs. na zapłatę za hotel, obiady i t. d.

* Komitet Towarzystwa Muzycznego w Warszawie ma zaszczyt prosić członków założycieli aby we środę dnia 16-go października r. b. o godzinie 7-ej i pół wieczorem zebrać się raczyli w lokalu Towarzystwa dla balotowania kandydatów świeżo przedstawionych na członków; zechcą również przybyć członkowie, którzy kandydatów przedstawili.

Ciepła dziś rano o 7-ej stopni 11; wczoraj w południe ciepła stopni 20.

Zamach samobójczy. Osmnastoletnia Maryanna Paulucukówna, zamieszkała przy ulicy Miodowej pod nr. 1, w zamiarze samobójstwa, rzuciła się z mostu do Wisły. Wyratowali ją rybacy.

Z drugiego piętra. Mateusz Kobrzyński, stróż domu nr. 8 przy ulicy Solnej, zamy-

kając okna w korytarzu, wypadł z 2-go piętra na bruk.

W stanie bardzo niebezpiecznym, odwieziono go do szpitala św. Ducha.

Trzy zaginięcia. Policja tutaj zajętą jest poszukiwaniem trzech osób zaginionych, a mianowicie: 15 letniego Romana Kutnowskiego z ulicy Chmielej nr. 112; Zofii Zdrodowskiej 10 letniej, zamieszkałej na ulicy Chmielej pod nr. 82 i Maryi Wierzejskiej, liczącej 17 lat, która wyszedłszy z domu nr. 138 przy ulicy Marszałkowskiej, przepadła bez wieści.

Zbrodnia Julia Bratkiewiczówna, zamieszkała przy ulicy Chmielej pod nr. 9, udusiła nowonarodzoną swoją dziewczynę i wrzuciła do miejsca ustępowego.

Samobójstwo. Wczoraj o godzinie 9-ej rano, w domu nr. 59 na Nowolipiu, spopatrzonego wiszącego młodego człowieka. Ratunek okazał się spóźnionym.

W powieszonym poznano uesnia garbarskiego 18-letniego Teofila Janowskiego.

Wzywanie. Wydział śledczy wzywa o przybycie do jego biura osobę, której przed trzema tygodniami, skradziono złoty zegarek na ulicy Miodowej.

Kradzież. Noce wczorajszej, z domu nr. 29 przy ulicy Siennej, skradziono trzy konie, bryczkę na resorach i trzy chomonta, razem wartości 400 rs.

— P. Helenie Sztajnauerowej, w przejeździe przez ulicę Wierzbową, skradziono kupony od pięciu listów zastawnych miejskich i dwa kupony od biletów pożyczki premiowej.

— P. Rajserowi w przejściu przez ulicę wyciągnięto pugilares, w którym było 600 rs. kuponami, oraz różne dowody pieniężne. Walentemu Milewskiemu, zamieszkałemu na Szerokim Dunaju pod nr. 9, skradziono zegarek srebrny, wartości 30 r.

— Z mieszkania Wojciecha Kosińskiego przy ulicy Żelaznej nr. 61, skradziono pałto i garnitur marynarkowy wartości 45 r.

Fałszywe alarmy. Noce wczorajszej około godziny 3, zauważono ogień w czotowni ratuszowej, w stronie Powąsiek. Zaalarmowane bezzwłocznie pierwsze dwa oddziały straży wyruszyły na pomoc, ale zostały od rogatak zwrócone, ponieważ dostrzeżony ogień rozniecony został przez robotników kolei obwodowej dla ogrzania się.

— Wczoraj, około 4¹/₂ po południu przy ulicy Leszno pod nr. 29, w sklepie

Salomei Nejman, skutkiem wadliwie urządzonej rury blaszanej, poczał się wydobywać dym na mieszkanie. Lokatorzy nie mogąc na razie zdać sobie sprawy z tego wypadku, a sądząc, iż dym jest dowodem t. z. skrytego pożaru, zawiadomili o wypadku telefonem straż z kossar Mirowskich, która przybywszy i zbadawszy przyczynę, uspokoiła strwożonych synów Izraela i powróciła do domu.

* Z pow. Sierpskiego. (List „Dziennika Dla Wszystkich“).

Zebrało z pola, łąki skoszono, I las porzucił suknię zieloną, I leśny śpiewak w ciepłej krainie, Smutno na polu, cicho w gęstwinie!

I smutno w śpięchrzu i stodołę, i cicho, bo cepy młockarni nie mają wiele do roboty, kto tylko może stara się młockę odłożyć na zimę, aby słomy nie marnować. — Kamienna bieda zagraża na paszę — inwentarze wyprzedają się za bezcen. — Wiem o wypadku, gdzie gdy cztery woly dają na przezimowanie, jeden pozostać ma, jako wynagrodzenie za zimę; owce sprzedawano po 60 kop. sztuka, rozumie się, że nie z tych, co dostały złoty medal nad Sekwaną — konie można kupić po 10 rubli, jeszcze do roboty zdadne.

Pomimo to, choć bieda, to hoć projektują się już bale składkowe — najekonomiczniejszy sposób wspólnej zabawy.

Młocki jarmark jesienny nie udał się, teatr nie było — bo nie zjechał, nawet panny wiejskie zwykle zjeżdżające popatrzeć na czwórki, siedzą w domu, gdyż wszystkie gremialnie za mąż wychodzą. — Widocznie to na wojnę, czy co?... ale w tym ciężkim roku jakoś wyjątkowo epuzerowie przypniećli atak do... posagów.

Życie umysłowe śpi u nas naturalnie jak zwykle — tylko czasami jakiś świeżo upieczony obywatel, skończywszy gdzie wyższy zakład naukowy, wpadnie w to moralne bagno nasze i przez czas jakiś trzepocze się jak motyl w wodzie, bijąc skrzydłami swego wyższego polotu o martwe morze naszego zastoju — a potem mgłę po kilku latach wysiłków i owładnięty napływami otoczenia, zaprzęga się w jarzmo doczesne — orząc zagon mazowieckiego piasku na beneficja... Izraela. — Wybrany naród zawsze bo lepiej wychodzi na tem, jeżeli orze w „goja“, niżeli, gdy wyręca go w tej funkeji. — Ostatnimi czasy, kilku na-

szych bankiero-lichwiarzy — powyrzuciło dużo szlachty z fortun i gospodarują sami — ale ciężkie oni ciggi przechodzą, i wiedzie im się rzeczywiście wedle przysłowia, jak żydowi rola. Chcieliby się jej zatem znów pozbyć — ale dziś každy unika tej świętej ziemi, jak może, bo ona z matki karmicielki, jakby macocha, się staje. — No ale wytrwajmy — może też będzie jeszcze inaczej.

Agricola.

Z różnych stron.

× Podziemna rzeka. Dzienniki paryskie donoszą, iż około Miers, w departamencie Lot, odkryto w tych czasach podziemną rzekę i zbadano ją już na przestrzeni dwóch kilometrów. Stanowi ona na tej przestrzeni rodzaj osarującej grotty i posiada siedm małych jeziorok i 32 lekkich wodospadów. Całko wygodnie w tej grocie może się posuwać. Całą długość tej podziemnej rzeki obliczają na siedm kilometrów. Zasilają ją prawdopodobnie wielkie źródła około St. Denis-Martel.

× Z Ceylonu nadeszła wiadomość o zgonie słonia, nazwiskiem Sella, który pozostał w służbie rządowej przez 65 lat. Sella należał niegdyś do ostatniego króla Kandy, Wikrama Raja Singha i był jednym z owej setki słoniów, które z upadkiem kandyckiej dynastji w roku 1815 dostały się w posiadanie rządu angielskiego. Utrzymują, że Sella miał już wówczas 15-cie lat, ale to nie jest rzeczą pewną. Dwaj jego koleśy, z którymi zwykle wspólnie pracował, nie żyją już od lat 25. Sella należał do urzędu robót publicznych i gdy rząd angielski w roku 1880 postanowił sprzedać wszystkie słonie, dostał się przez licytacyę pewnemu miejscowemu przemysłowcowi. Było to nadzwyczaj posłuszne, pojętne i pracowite zwierzę. Jeszcze przed trzema laty brał Sella udział w polowaniach na dzikich swoich współbraci i słynął z tego, że umiał ich ułaskawiać i przyciągać za sobą. Pod koniec życia oślepl, mimo to pracował do roli ostatnich dni.

× Rodzina słynnego Edisona, amerykańskiego wynalazcy, odznacza się długo-wiecznością. Pradziadowie jego przez kilka generacyj trudnili się w Holandji stolarstwem, a ostatni z nich, w r. 1730 wywędrował do Ameryki. Prababka wynalaz-

mu jej było za jakąbądź cenę i otrzymanie jej nie zdawało mu się wcale niemożliwym, dzięki otworowi kanałowemu, w którym słyisał przepływającą pod sobą wodę.

Uzbrojony w nóż, ukląkł i zaczął skrobać cement spajający kamienie.

Ciężkie to było zadanie.

Podniósł się, przycisnął nogą koniec noża i złamał takowy.

Kawałek, jaki pozostał przy trzonku, nie był już taki giętki.

Rozpoczął teraz robotę w warunkach daleko korzystniejszych.

Żelazo dobrze teraz zeszkrobywało cement.

Jak długo trwać miała ta praca tak nuciąca, zanim będzie z niej rezultat jakikolwiek?

Fabian nie umiał zdać sobie z tego sprawy, ale poprzysiągł, że nie ustąpi przed z mordowaniem, że się nie zniechęci!

Skrobał całą noc, nie przestając ani na sekundę, chyba tylko żeby obetrzeć czoło potem zroszono i czem się posilić.

Pracował przez cały dzień następnie, chociaż czuł w kolanach i wszystkich stawach ból niezmierny.

Co go ból jednakże obchodził?

Szło o wydobyć się z pospieszenia matce na pomoc.

O piątej wieczór pozostało mu jeszcze na jakie cztery godziny roboty.

Kości mu na dobre trzeszczęć zaczęły i wymawiał posłuszeństwo. Zmuszony był odpocząć trochę.

Po półgodzinnej pauzie, przekąsiwszy coś i napiwszy się powrócił do roboty.

Cement ustępował.

Robota się naprzód posuwała. Szło już o wyrzucenie kilka tylko jeszcze centymetrów cementu, a będzie można podnieść kamień, zatykający otwór.

Za godzinę, za pół godziny, może robota będzie skończoną.

Spojrzał na zegarek.

Było w pół do dziewiątej.

— No — rzekł, odważył — na dworze musi być noc czarna — będę mógł wymknąć się nie spostrzeżony.

I znowu wziął się do skrobania.

Nareszcie wszystko zostało ukończonem!

Ostrze noża nie napotykało już żadnej przeszkody.

Pozostawało unieść tylko kamień.

Fabian podłożył trzy palce, rozszerzył nogi i z nadzwyczajną siłą męską, którą zwiększyła jeszcze nadzieja swobody i pragnienie zemsty — pociągnął kamień ku sobie.

Kamień ustąpił i otwór się ukazał.

Hrabia de Chatelux pochylił się.

Zdawało mu się, że prawie może dostać ręką gwałtownie bieżącej wody, a prąd świeżego powietrza uderzał go po twary.

Zły radości popłynęły mu po policzkach i z całej duszy dziękował Bogu.

Gdy minęła pierwsza chwila wzruszenia, wziął lampkę i otwór oświetlił.

Śmiertelna rbladość pokryła mu twarz nagle.

Pracował biedak na marnel...

Po lewej stronie otworu, spostrzegł krętą żelazną.

Ta krata bardzo gęsta nie pozwalała rybom wymykać się z sadzawki ogrodowej.

— Pan Bóg widocznie mnie upuścił! pomyślał Fabian... Daremne trudyl... uludna nadzieja... Gdybym przynajmniej wiedział, gdzie jestem... Gdybym mógł być usłyszany... krzychałbym na całe gardło i może przyszli by mi na pomoc! — Ale jeżeli moje wołanie dojdzie do uszu wrogów moich?... Będę zgubiony! — Ale co mnie to obchodzi? — Spróbuję...

I pochyliwszy się bardziej jeszcze nad otworem, krzyknął te dwa słowa...

— Na pomoc!...

Głuchy łoskot, podobny do oddalonego grzmotu, rozległ się po sklepieniu.

W tej chwili wybiła dziewiąta na wieży Joinville-le-Pont.

Krzyk Fabiana przechodzący po przez ciasne ściany kanału, jak przez ogromną tubę, wystraszył człowieka, który właśnie łowił ryby przy otworze przeprowadzającego wodę kanału.

Tym człowiekiem był la Fouine.

Rzucił wędkę, i nie wiedząc, czy nie jest igraszką złudzenia, zaczął się przystuchiwać.

Drugi krzyk doszedł go już wyraźniej jak pierwszy.

— Głos stąd pochodzi — powiedział sobie Juliusz Boulenois, drząc całym ciałem i sam sobie wskazując na otwór rury.

Co może znaczyć to wołanie na pomoc. — Czyby był kto w niebezpieczeństwie w Petit-Castel?... Zbliżył się do miejsca skąd wpływała woda, przyłożył swoją głowę do otworu i z całego gardła krzyknął:

— Kto woła?...

Fabian wydał okrzyk radości i tryumfu...

Został usłyszany.

Odpowiedziano mu.

Bodaj, że jest zatem zbawiony.

(Dokończenie nastąpi).

oy zmarła licząc lat 102, zaś pradziad lat 103. Żyjący jeszcze ojciec Edisona liczy lat 85 i cieszy się jeszcze niezwykłą rzeźwością ciała. Ojciec Edisona ma 6 stóp i 2 cale wzrostu.

× **Tramwaje.** Lubo dopiero od lat 15 komunikacja kolejowa po miastach rozpowszechniła się i nabrała znaczenia, ciekawe już w tej materii są dane, za rok 1886. Co do długości linii, wszędzie tramwaje ustępują przed kolejami. Ledwo w jednym Stanach Zjednoczonych Północnej Ameryki, dochodzą 10 tysięcy kilometrów (tyleż wiorst) ściśle 9,533 kilom., (koleje 222,010 kil.). Z europejskich krajów, Włochy i Anglia przekraczają tysiąc, pierwsze, licząc z tramwajami parowymi 2,170, kil. druga 1,419 kil. Co do innych krajów, Niemcy mają najwięcej bo 843 kil., z kolei idą: Holandia 770, Francja 695, Belgia 612, Austro-Węgry 278, Rosja 187, Szwajcarya 26.

Co do ruchu osób, to przewyżka ich na tramwajach, w porównaniu z kolejami przypada na Niderlandy, bo tramwajami przejechało 1886 r. osób 26,118,111, a kolejami 22,789,502, a w Austro-Węgrzech pierwszymi 83,860,529, drugimi 16,408,000.

Co do kosztów, zrobiono zestawienie, biorąc za jedność elektryczność, że koszt utrzymania i eksploatacji przy tramwajach elektrycznych wyraża się przez 5, przy konnych przez 7, a przy linowych jako 7,71 czyli przeciętno: elekt. 1, konna 1,44, linowa 1,55.

Z prasy ruskiej.

* W „Gazecie Petersburskiej“ czytamy: Berliński korespondent gazety „Matin“ zapewnia, że miał w tych dniach sposobność rozmawiania z osobą, cieszącą się wielkim zaufaniem rządu ruskiego, a jednocześnie pozostającą w przyjaźni z hr. Herbertem Bismarckiem. Na zapytanie korespondenta o przymierze francuzko-ruskie, osoba wzmiankowana odpowiedziała: „Wiem doskonale, że Rosja nie wda się w żadne układy i że nie pozwoli napaść na Francję, ale z mego punktu widzenia książę Bismarck, w razie wojny z Rosją, zwróci bezwarunkowo Francji Lotaryngię, żeby sobie zabezpieczyć w ten sposób neutralność Francji. Panu, jako francuzowi, wypada odpowiedzieć, czy podobna ofiara zadowoliliby Francję i czy pozabawiłaby nas pomocy waszej w razie starcia z Niemcami.“

* „Nowoje Wremia“ z 11 b. m. pisze: Dział ma miejsce w Berlinie spotkanie, na które z nadzwyczajnym lubo powstrzymaniem natężeniem oczekiwała od dawna cała Europa polityczna.

Najwyższy Wódz narodu ruskiego, w zamian za odwiedzenie Go przez Cesarza niemieckiego w początkach 1888 r., czyli zaraz prawie po wstąpieniu na tron, składa wizytę cesarzowi Wilhelmu II.

Bodaj czy byłoby właściwem, przypominać w tej chwili wszystko, co z powodu tego spotkania się dwóch monarchów, wypisywała prasa zagraniczna wogóle — a niemiecka w szczególności. Polityczne, spotkania tego znaczenie, później się dopiero wyjaśni.

Obecnie Europa ma jedynie przed oczyma fakt grzeczności międzynarodowej, fakt grzeczności, spełniany ze szczerą życzliwością a bez żadnej zgola ukrytej myśli. Teraźniejsza wizyta berlińska tem się też różni wybitnie od wszelkich wizyt poprzednich, składanych w stolicy Niemiec przez panujących zagranicznych. Król Humbert i cesarz Franciszek-Józef, byli w Berlinie wraz ze swymi ministrami spraw zagranicznych, Najjaśniejszemu Monarsze Ruskiemu towarzyszył jedynie minister Dworu i naczelnik świty wojskowej Je-

go Cesarzkiej Mości. Dowód to stanowią, że wizyta obecna ma charakter czysto przyjacielski, charakter, że tak powiemy, czysto osobisty, nie pozwalający na wysnuwanie żadnych zeń domniemywań politycznej natury.

Nie ulega zdaje się wątpliwości, że przynajmniej jedna strona, nie zrobi w czasie spotkania obecnego, nic, co by wyglądało mogło na chęć osiągnięcia z niego jakiegokolwiek korzyści politycznej. Jak wspominaliśmy już o tem nie zbyt dawno, Rosja nie od Niemiec nie potrzebuje i nie od nich nie żąda, pragnie jedynie żyć ze swym sąsiadem w pokoju. Wobec takiego stanu rzeczy, Ojczyzna nasza nie ma też potrzeby stawiania jakichkolwiek warunków przedwstępnych.

Pozwolimy sobie mieć nadzieję, że w Berlinie potrafią ocenić odpowiednio tę prostotę pobudek, które wizytę dzisiejszą spowodowały, a jeżeli spełnią się te przypuszczenia nasze, sprawa pokoju europejskiego i wogóle sprawa uspokojenia umysłów w Europie, zyskuje na tem ogromnie.

Współczesny stan interesów europejskich nie przedstawia w danej chwili żadnych poważnych obaw wojny i gdyby nie za zbyt gorliwe zabiegi urzędowców niemieckich i austriackich, sławetna liga pokoju wyglądałaby na teraz na zupełnie bezcelową, zupełnie niepotrzebną kombinację polityczną.

Zależy najzupełniej od rządu niemieckiego, aby ten stan rzeczy nie uległ zmianie i ażeby się utrzymał.

U nas, w Rosji, wszyscy bodaj na spotkanie berlińskie, jednakowo się będą zapatrywać. Naród ruski przywykł iść ślepo za swym Koronowanym Wodzem, wie on i wierzy w to niezachwianie, że każdy krok tegoż Wodza ma na celu dobro ojczyzny i ludu.

Jeżeli polepszą się stosunki nasze z Niemcami, każdy z nas będzie przecie z tego zadowolony, bo każdy najzupełniej będzie pewny, że polepszenie to nie jest wynikiem ustępstw, nie odpowiednich interesom i godności narodu.

Z hamorystyki.

Córka. Moja mamusiu, co to jest małżeństwo cywilne?

Matka. Nie wiem kochane dziecko, mąż mój był wojskowym.

Trafił.

— Józiu, czy był tu doktor, podczas mojej nieobecności?..

(Józio zajęty swojemi zabawkami).

— Był, proszę mamusi.. Pan doktor badał mój puls, obejrzał język, kiwał długo głową i powiedział, że nie trzeba żartować z taką poważną chorobą. Później napisał receptę i powiedział, że tu jutro wstąpi powtórnie.

— To dziwny wypadek! Przecież nie do ciebie wzywałam pana doktora, lecz do Manusi..

Z Kuryera Świątecznego.

— Słyszalesz pan, panie Goldmacher, pański sąsiad zbankrutował?..

— No! co się tu dziwi, każdy jak może, uczciwie zarabia kawałek chleba.

Z Muchy. Pani winna.

— Cóż to, znów inny?.. A toć ty co dwa dni zmieniasz strażaków!..

— A bo, proszę pani, u pani tak źle jeść dają, że żaden z nich dłużej wytrzymać nie może.

Z Kolców. Dobroć firmy.

— Jak się panu zdaje, czy to perzadny kupiec, ten Sznapoglas?..

— Jak on może być perzadny, kiedy on ani razu nie zbankrutował.

Z opowiadań starego myśliwego.

Miałem ja lisa chowanego z psami, I gdym raz sobie polował na błonia, Lisa dziłkiego poszedłem żartami

Chowanym lisem, który biegł przy ko-

I cóż powiecie?—charty pełne sily, Mając przed sobą gracza co się zowie, Wkrótce się wszystkie tak srodze zmę-

Że aż z nich jeden padł trupem przy ro-

A lis chowany, choć pokrwał pięty, Jeszcze, jak dyabeł, gonił kawał spory, Taki był strasznie ten bestya zawzięty

Na swego brata, co zmykał do nory. („Kuryer Świąteczny“.)

• **Najświeższe wiadomości.**

Papa Bismarck ze Stökerem Pono na złej są znów stopie, Więc Israel krzyczy vivat

Aż drzą szyby... w Europie. Próżno cieszyć się Israel Z Niepowodzeń he- Stökera,

Papa Bismarck i bez niego Żydkom kabzy poobdziera. Bismarck znówu w parlamencie

Ma głos zabrać z tej przysyny, Że mu marek nie wystarcza

Na, porządne karabiny, Któs jednakoże śmie uwagę

Robić właśnie w owym względzie, Że podobno Bismarckowi

Marek nigdy dość nie będzie. Ostatecznie więc Boulanger

Jest pobity i zarżnięty— Miał przez głosowanie stanąć

Leoz mu ono possło... w pięty. Czy samilknie pan generał,

To zagadka jest nielada! Kot na nogi często wstaje

Choć z czwartego piętka spada! Za przykładem innych nacjy

Na gwałt też się zbroją Włochy, Choć im marny plon wydają

Pomarańcze i karzoohy; Nam się zdaje, że w tem za gross

Najmniejszego sensu nie ma. Głodny żołnierz karabinnu

W rąku nawet nie utrzyma. Gruba ryba w Nowym-Jorku

Zapłatała się w swe sieci, Daje ją palcem wytykają

Nawet małe peno dzieci. Wielki szeryf (o nim mowa)

Choć się porbył starej żony, Sposobików i sposobów

Sznał wciąż na wszystkie strony. Wreszcie widząc, że inaczej,

Tu poradzić on nie może, Rysykownie, ba, i nasbył,

Puścił się śmiać na bezdroże... Pofalaszował zatem akty,

Słowem szwindel zrobił szpetny, Leoz, niestety, szeryfowi

Plon przyniosło to niesławny. Bo oliwa na wierzech wyszła

I wykryły się kawałki— Zawzwe prędzej czy też później

W dół swój wpadną zbytnie śmiałki.

TELEGRAMMY

„DZIENNIKA DLA WSZYSTKICH.“

Otrzymane w sobotę po oddaniu numeru prasę.

Berlin 12-go października. (Tel. Ag. Pół.)

O godzinie 6-iej po południu rozpoczął się obiad galowy w Białej Sali pałacu królewskiego; na obiad zostało 140 zaproszeń. Monarchowie i goście siedzieli w następującym porządku: Obok Najjaśniejszego Cesarza Aleksandra po lewej stronie siedziała cesarzowa niemiecka, Jego Cesarzowa Wysokość Wielki Książę Jerzy Aleksandrowicz, księżna Albrechtowa, dalej książę Fryderyk Karol Heski; obok cesarza Wilhelma po prawej stronie księżna Fryderykowa Karolowa, książę Fryderyk Leopold, księżna Meiningenska, książę Albrecht. Na przeciwko cesarzowej siedział książę Bismarck, po le-

wej jego stronie minister Dworu Najjaśniejszego Pana hr. Woroncow Daszkow, generał Pape, generał-adjutant Caerewin, książę Hatzfeld, ambasador niemiecki w Petersburgu generał Schweinitz i t. d.; po prawej stronie ks. Bismarck'a siedzieli: hr. Szwałow, minister dworu niemieckiego hr. Stolberg, generał adjutant Riehter, książę Heski, hr. Kutuzow, minister Boetticher i t. d. Obok siedzieli ministrowie, generałowie, pułkownicy, urzędnicy dworscy, adjutanci i świta Najjaśniejszego Cesarza Aleksandra.

Berlin 12-go października. (Tel. Agencji Półn.). Wczoraj po obiedzie, Najjaśniejszy Cesarz Aleksander wezwał kanclerza rzeszy na rozmowę, która trwała blisko kwadrans, przyczem Jego Cesarz Mość wakał kanclerzowi, ażeby usiadł, i rozmawiał stojąc. Gdy wojsko defilowało przed ambasadą i przechodziło około obu cesarów, kanclerz długo się znajdował w kole generalicyi. — Dzienniki przepełnione są uroczyste nastrojonemi opisami. Widowisko galowe na cześć Najjaśniejszego Cesarza, dane było w teatrze Opery, oświeconym à giorno. Gdy Ich Cesarz Mości weszli do wielkiej loży cesarskiej, cała zaproszona wyborowa publiczność z miejsc powstała. Po herbacie nastąpił balet fantastyczny, który zatrzymał Ich Cesarz Mości w teatrze do godziny 11¹/₄. Najjaśniejszy Cesarz i cesarz Wilhelm, dziś o godzinie 7¹/₄ rano, wyjechali pociągiem nadzwyczajnym do Eberswalde, zkad powozem udadzą się do Hubertusstocku na polowanie. Cesarz Wilhelm przybył po Najjaśniejszego Pana do pałacu ambasady ruskiej.

Berlin 12 października. (Tel. Ag. Pół.). Z powodu przyjazdu Najjaśniejszego Pana do Berlina, „Reichsanzeiger“ wydrukował artykuł powitalny, w którym powiedziano: „Cesarz Ruski przybył, aby oddać odwiedziny, jakie złożył Mu był w roku zeszłym cesarz Wilhelm. Wysoki Gość Cesarzowski jest w stolicy Niemiec powitany z tą czoią, jaka należy się Władcy wielkiego, potężnego państwa, zdawna żyjącego z Niemcami i Prusami w pokojowych stosunkach, i jaka odpowiada przyjaznym stosunkom obu monarchów oddzielczonym po swoich Ojcach. Z Ich Cesarz Mościami łączy się lud niemiecki w życzeniach, aby wysokie odwiedziny przyniosły obu narodom szczęście i pomyślność.“

Berlin 12 października. (Tel. Ag. Pół.) Według wiedeńskich prywatnych doniesień, książę Aleksander Battenberski oświadczył, że i nadal będzie zachowywał się biernie w obec rozwoju spraw politycznych, żadnego stanowiska w armii austriackiej nie zajmie i spokojnie przypatrywać się będzie biegowi wypadków.

Londyn 12 października. (Tel. Ag. Pół.) „Standard“ donosi z Konstantynopola, że proces naczelnika kurdów, Mussy beja, ukończony. Dwadzieścia trzy punktów oskarżenia uchylono, natomiast w pięciu innych punktach Mussa bej uznany został winnym morderstwa. Ogłoszenie wyroku odroczone. Podczas rozpraw ujawniły się tak gorzące fakta przekupstwa władzy tureckiej, iż sułtan nakazał oddalenie ze służby odnośnych urzędników. Nowy

gubernator generalny w Biltis zajął już swój posterunek.

Londyn 12 października. (Tel. Ag. Pół.) Filie ligi narodowej w mieście Tipperary i okolicy zostały przez rząd rozwiązane. W Tipperary odbył się wielki zgromadzenie, celem utworzenia nowej ligi dzierżawców irlandzkich. Ograniczono dowóz broni i amunicji do Irlandyi.

(Otrzymane wczoraj.)

Petersburg, 13 października. (Tel. Ag. Pół.) „Journal de St. Petersbourg“ stwierdzając serdeczne przyjęcie okazane Najjaśniejszemu Panu w Berlinie ze strony dworu i ludności powiada: „Spodziewaliśmy się tego naturalnie. Stosunki uworów ruskiego i niemieckiego od lat stu z górami odznaczają się głęboką serdecznością, a w państwach na wzór monarchicznych stosunki podobne mają doniosłe znaczenie polityczne i oddziaływać bardzo stanowczo na trwałość pokoju, a narodom zapewniają szczęśliwość.“

Takie pragnienia wypowiedział „Reichsanzeiger“ a my mamy niezachwianą nadzieję, iż wizyta Naszego Najjaśniejszego Monarchy, iż trzećcie od wstąpienia na tron odwiedził Jego Cesarzkiej Mości na dworze berlińskim, wywrą jak najpomyślniejsze i bardzo trwałe wpływy na ustalenie pokoju i szczęście obu narodów sąsiednich.

W zakończeniu „Reichsanzeiger“ uwagę zwraca na okoliczność, że szanowny kanclerz Cesarzki przybył umyślnie do Berlina z powodu wizyty Cesarzkiej, był przedmiotem szczególnej łaskowości Najjaśniejszego Pana.

Berlin 13 października. (Tel. Ag. Pół.) W czasie przechodu wojsk marszem ceremonialnym, książę Bismarck za pośrednictwem hr. Szuwałowa upraszał o audyencyę u Najjaśniejszego Pana.

Otrzymałszy Najwyższe zezwolenie, ks. Bismarck o g. 4 i pół po południu przybył w mundurze wojskowym przy wtędze św. Andrzeja do pałacu poselstwa ruskiego i zabawił u Jego Cesarzkiej Mości godzinę, minut dwadzieścia.

Berlin 13-go października. (Tel. Ag. Pół.) „Reichsanzeiger“ wydrukował następujący tekst toastu wniesionego wczoraj, przez Najjaśniejszego Pana: „Je remercie Votre Majesté de vos bonnes paroles et je partage entierement les sentiments, que vous venez d'exprimer. A la santé de sa Majesté l'Empereur et Roi hourral...“

Hubertusstock 13 października. (Tel. Ag. Pół.) Monarchowie byli na polowaniu na dzikie kozy. Dowodził polowaniem wielki łowczy Heintze i łowczy dworu hrabia Dohna.

Hubertusstock 13 października. (Tel. Ag. Pół.) Najjaśniejszy Cesarz zajmował pokoje nieboszczyka cesarza Wilhelma. Na pierwszym polowaniu Jego Cesarzka Mość zabił ogromnego jelenia z rogami o dwunastu gałęziach. Na drugim polowaniu Wielki Książę Jerzy Aleksandrowicz, zabił jelenia z rogami o dziesięciu gałęziach.

Powracano przez wyciągnięte szeregi setni ze smolcami pochodniami. Okolice, przez które przejeżdżali Ich Cesarzskie Moście, były uilluminowane, a ludność z zapalem witała Monarchów.

Berlin 13 października. (Tel. Ag. Pół.) Wczoraj o godzinie 9½, wieczorem, zastawiono wieczerę u cesarzowej wdowy Wiktorii, dla najściślejszego koła rodzinnego. Na wczorajszym obiedzie domowym, cesarz Wilhelm, wznosząc toast na cześć Najjaśniejszego Pana, ostatnie wyrazy przemówienia wygłosił po rusku. Rozmowa przy obiedzie odznaczała się wesołością i swobodą. Najjaśniejszy Cesarz toczył ożywioną rozmowę z obojgiem cesarstwowem, a książę Bismarck z hrabią Woroncownem-Daszkowem.

Belgrad 13 października. (Tel. Ag. Pół.) Na skutek stanowczego żądania regenoyi i ministerstwa, król Milan zgodził się na widzenie, które też odbyło się niezwłocznie. Król wraz ze swym wychowawcą Dokiczem był u matki przeszło godzinę.

Otrzymane dziś.

Berlin 14 października. (Tel. Ag. Pół.) Najjaśniejszy Pan i Wielki Książę Jerzy Aleksandrowicz złożyli w Charlottenburgu wieniec wawrzynowy z białymi różami na grobie cesarza.

Berlin 14 października. (Tel. Ag. Pół.) O g. 11 w cerkwi poselstwa odprawione zostało nabożeństwo, na którym obecni byli Najjaśniejszy Pan, Wielki Książę i osoby najbliższe; o g. 12 monarchowie w towarzystwie W. K. Jerzego Aleksandrowicza, członków świty i osób pozostających przy Jego Cesarzkiej Mości, udali się w pojeździe galowym do koszar pułku Cesarza Aleksandra.

Przy śniadaniu oficerskim pierwszy toast wniesiony został przez dowódcę pułku na cześć Najjaśniejszego Szefa. Najjaśniejszy Pan powstawszy z miejsca wniósł toast za zdrowie Wilhelma II i trącił się z cesarzem, księciem Albrechtem i dowódcą pułku.

Cesarz Wilhelma wniósł toast za armię ruską, w wyrazach następujących:

W takim dniu, jak dzisiejszy, pułk mający taką wybitną przeszłość, pułk mający zaszczyt widzieć u siebie swego Najjaśniejszego Szefa, musi budzić wspomnienia o tych dawniejszych czasach, kiedy to Wilhelm I był jeszcze młodym człowiekiem i kiedy pod gradem kul, zdobył sobie pod Barsur Aube, krzyż św. Jerzego i godność szefa pułku Karłaskiego; następnie cesarz Wilhelm przypomniał jak wojska ruskie i pruskie potykały się i przelewały krew obok siebie pod Larotierem, wspomniał wojaka, które z takim mężstwem broniły Sawastopola i zdobywały szturmem Plewnę i w zakończeniu powiedział:

„Pijemy za zdrowie towarzyszy naszych w armii ruskiej. Niech żyje!... niech żyje!... niech żyje!... armia ruska.“

Obecni pobchwyliłi toast ten z zapalem.

Najjaśniejszy Cesarz Aleksander powstawszy z miejsca, wyrzekł po niemiecku: „Ich trinke auf das Wohl Meines tapferen Grenadier, Regiments Aleksander. Hurrahl... Hurrahl... Hurrahl...“

O godz. 4 m. 12, pociąg Cesarzki wyruszył do Ludwigslust.

Ludwigslust, 14 października. (Tel. Ag. Pół.) Wczoraj wieczorem przybył tu Najjaśniejszy Pan z Wiel-

kim Księciem Jerzym Aleksandrowiczem dla odwiedzenia dworu Meklemburg-Szweryńskiego.

Penza 14 października. (Tel. Ag. Pół.) Otwartą tu została wystawa, nasion, z oddziałem mąki wyrobu miejscowego.

Uzun Ad a 14 października. (Tel. Ag. Pół.) Generał Komarow wyjechał do Tyflisu. — Zarząd prowincyi Zakaspijskiej dowództwo wojsk powierzono generałowi Anenkowowi.

— Uczeń klasy II chłopie zdolny, bardzo pracowity i prowadzący się wzorowo, nie ma funduszy na opłacenie wpisu szkolnego i udaje się o pomoc w tym względzie do tych co cenią oświatę.

— Szywamy strzyżone gładkie wstążki, wójtkowe, chodniki różnorodnie, serwety tania, koldry, ocrata, **Ważnie w fabrycznym zakładzie Miltynowicza, Mazowiecka 36, wprost Rywańskiej.**

Zwracamy uwagę na inserat: „Magazyny du Printemps“.

— Dr. Jan Pruszyński, ordynator kliniki wewnętrznej, Krakowskie Przedmieście Nr. 38. Do 8 i pół z rana i od 4—6 p. p. **Choroby żołądka i kiszek.** 1967

— **Niemoc mężką i choroby sekretne** leczy doktor J. Bałęński. Ulica Chmielna Nr. 24. 2032

MIÓD

Akacyowy 40 koptekek, Lipowy po kop. 17½, 25, 30 i 35 za pełny funt w słoiku, oraz w plastrach po kop. 60 za ramkę sprzedaje **Jan Wróblewski w Warszawie, przy ul. Kapitulnej Nr. 8.** Próba słoiki z powrotem przyjmuje po kop. 2½. Odbiorcom miodu na beczki znaczny rabat.

9187—1976

Korespondencya prywatna.

C. D. E. Bądź łaskawą odebrać z poczty list poste restante, adresowany pod literami, które kiedyś sama naznaczyła... **R. L.** 2073.

Dział finansowy, handlowy, przemysłowy i informacyjny.

Targi zbożowe.

Odesa, 11 października. W dniu dzisiejszym odbyły tutaj:

Pšenica:	kop. za pud.
sandomierska biała	od 85 do 102
ozima żółta	85 „ 101
ozima czerwona	81 „ 101
ozima besarabska	80 „ 101
gryka	80 „ 100
Zyto	58 „ 70
Owies	60 „ 78
Jęczmień	52 „ 58

Ceny bez zmiany, popyt lepszy.

Wrocław, 11 października. Pšenica bez sm., biała 167—188 m., żółta 166—182 m., świeża biała — — — m., żółta — — — m.

Zrętc: wyżej, loco 157—168 m., na dostawę: wyżej, na paźdz.-listop. 170.00 m., na listopad-grudzień 167.00 m., na kwiecień-maj 168 m.

Jęczmień: 180—165 m.
Owies 148—159 m.
Groch 130—160 m.
Wszystko na 1,000 kg.
Rzepak wyborowy 288—296 mkr., średni 274—279 m., gorszy 260—264 m.

Berlin, 11 października. Pšenica (żółta) b. sm., paźdz.-listopad 186.25 m., kwiecień-maj 195.75 m.

Zyto: wyżej, paźdz.-listopad 164.50 m., kwiecień-maj 168.00 m.

Owies: paźdz.-listop. 149.75 m. za tonę. Olej rzepiowy: na październik 65.30 m.

Wiedeń 10 października. Pšenica: b. sm., piascno na jesień fl. 8 a. 60. na wiosnę fl. 9 a. 13.

Zyto wyżej na jesień fl. 7 c. 58 za 100 kg

Nowy-York, 10 paźdz. Pšenica: czerwonozłota wyżej, loco 87½ c., paźdz. 87½ c., grudzień 88½ c.

Kukurydza 89½ c., mąka 2 d. 90 c. za bušel.

Okowita:

„Raktyfikacya warszawska“ płaci w tym miesiącu bieżącym za wiadro 100° okowity 10.50 rs.

Cena okowity z dnia 12 października. Brak dowozów z powodu świąt u izraelitów.

Hamburg, 10 października. Spirytus słabo. Notowano za hektolitr włącznie z beczką kontraktową na paźdz. i paźdz.-list. 28½ m., na październik-listopad 23½ m., na listopad-grudzień 22 m., na kwiecień-maj 21½ m.

Kurs Giełdy Warszawskiej.
z dnia 12 b. m. 1899 r.

Wekale.	żądano płaci
Berlin s d. t. 2 d. 100 m.	—
„ „ k. t. 2 d. 100 m. (161—)	47,70
lanc niem. m. B. d. t. 2 d. 100 m.	—
„ „ k. t. 2 d. 100 m.	—
Londyn s d. t. 8 m. 1 L.	—
„ „ k. t. 8 m. 1 L.	9,64
Paryż s d. t. 10 d. 100 fr.	—
„ „ k. t. 14 d. 100 fr.	88,75
Wiedeń s d. t. 8 d. 100 fl.	—
„ „ k. t. 4 d. 100 fl. (188—)	81,70
Petersburg s d. t. 8 d. 100 rs.	—
Papieru Państwowego.	
(za 100 rs.)	
Listy Ldkwid. Król. Pol. duże	87,70
„ „ małe	87,40
Rosyja. pol. Wsch. 1 em. 100 rs.	—
„ „ 2 em. 100 rs.	98,50
„ „ 3 em. 100 rs.	—
Rosyja. Pol. Prem. z 1884 r. 1 em.	—
„ z 1886 r. 2 em.	—
Biulet Banku Państwa Ros. 1 em.	—
„ „ 2 em.	—
„ „ 3 em.	—
„ „ 4 em.	—
Renta kolejowa.	—
1/2 polycska wewnętrzna. z r. 1887	84, —
małe	—
Listy Zast. Ziemiańskie 1 u. lit. AB	97, —
„ „ małe	—
„ „ 2 a. lit. A	—
„ „ 2 „ lit. B	—
„ „ małe	—
„ „ 3 a. lit. A	95,40
„ „ 3 „ lit. B	—
„ „ małe	—
„ „ 4 a. lit. A	—
„ „ 4 „ lit. B	—
„ „ małe	—
„ „ 5 a. lit. AB	—
„ „ małe	—
Listy Zast. m. Warszawy seryi 1	98,50
„ „ „ seryi 2	96,25
„ „ „ seryi 3	95, —
„ „ „ seryi 4	94,60
„ „ „ seryi 5	94,50
Oblię m. Warszawy duże	—
„ „ małe	—
Listy Zastawne m. Łodzi ser. 1	—
„ „ „ „ 2	—
„ „ „ „ 3	—
„ „ „ „ 4	—
„ „ „ Kalisza	—
„ „ „ Lublina	—
„ „ „ Płocka	—
Listy Zast. B. T. Ws. Kr. Ziemia.	—
„ „ Wileńskie Ziemia. d. t.	—
„ „ „ kr.	—
„ „ Wartość kuponu z potr. 5%	—
Listów Zastawnych nowych.	145,1
„ Zastaw. m. Warszawy	14,5
„ „ Łodzi	213,4
„ „ Likwidacyjnych.	188,3
Polycska premiowa 1-aj emisji	117,4
„ 2-aj emisji	88,3
Monety i Banknoty.	
Imperyjal, Półimp. (1 em. n. ura. z n. nicura s d. 17 grudnia 1885 r.)	—
Półimperyjal stare	—
Marki Niemieckie	48
Austryackie banknoty	82
Franki	29
Wartość rubla kred. w słoicie	—
Kupony celne.	—

WYKAZ DEPEZ

otrzymanych przez warszawską centralną stację telegraficzną a nie doręczonych adresantom z powodu słych adresów.

Zkład:	Komu:
Otrzymałe dnia 30 (19) października.	
Z Nowosybkowa	Slepian
Z Mławy	Gen. Starynkiewicz
Z Berezy	Żukowicz
Z Nałęczowa	Talko
Z Wilna	Ks. Wetgenstein
Z Niemiernia	Ks. Witgenstein
Z Łap	Bertkiewicz
Z Stolboy	Hedrich
Z Moskwy	Arabazy
Z Konopola	Trzebnochowski
Z Taganassa	Gleichman
Z Wilna	Oppenheim
Z Baku	Mirkowskiej
Z Sławuty	Gerberbaum
Otrzymałe dnia 1 (18) października.	
Z Berlina	Malhal
Z Łucka	Ob. Grynbergowa
Z Baku	Ralich Dadaszew
Z Nowo-Aleksandryi	Zaczyński
Z Tweri	37 Ordeński Pułk
Z Radomia	H. Herzssohn
Z Granicy	Ewans
Z Łodzi	S. Stuchgold
Z Moskwy	Kewnarska
Z Wiednia	A. Saphira
Z Nowo-Radomska	Sobieszonańska
Z Petersburga	Wrzesinowski
Z Włocławska	Sairman Schultze
Z Mohylewa Gub.	D. Model
Z Piotrkowa	Paskowicz
Z Berlina	Kohen
Z Petersburga	Perlman

UWAGA. Osoby, życzące odebrać którą z wyżej wymienionych depesz, winny przedstawić stacyi telegraficznej dowód legitymacyi.

Rozkład jazdy na kolejach żelaznych od dnia 13 maja 1889 r.

	Odechodem i przyjeździe	godziny i minuty
Warszawsko-Wiedeńska.		
Pospieszny 8 klasy . . .	8—r.	10 20 w.
Osob. 8 klasy . . .	10 45 r.	6 45 w.
Osob.-miej. 8 kl. do Piotra. (Powyższe pociągi łączą się z drogą Łódzka).	5 20 p.p.	11 05 r.
Kuryerski 8 klasy . . .	9 20 w.	6 10 w.
Spacerowy do Skierniewic	9 30 w.	11 00 w.
Warszawsko-Bydgoska.		
Kuryerski 8 klasy . . .	8 15 p.p.	2 20 p.p.
Osobowy 8 klasy . . .	7 05 r.	9 40 w.
Os.-miej. 8 kl. do Kutna	6 30 w.	8 35 r.
Warszawsko-Terespolska.		
Osobowy . . .	8 15 r.	7 45 w.
Pocztowy . . .	8 45 p.p.	1 45 p.p.
Towarowo-osob. 8 klasy	10—w.	8 18 r.
Osobowo-towarowy	6 30 p.p.	9 28 r.
Spacerowy do Mrozów	9 20 w.	9 59 w.
Warszawsko-Petersburska.		
Pocztowy 8 kl. do Wilna, 9 kl. do Petersburga	10 18 r.	7 05 w.
Osobowy 8 klasy	11 25 w.	8 35 r.
Osobowy do Białegostoku	5 08 p.p.	9 08 r.
Nadwiślańska do Kowia.		
Osobowy . . .	8—w.	8 05 r.
Osobowy do Lublina (Powyższe pociągi łączą się z koleją Iwagrodsko-Dąbrowską)	6 45 r.	11 02 w.
Pocztowy . . .	8 30 p.p.	2 15 p.p.
Nadwiślańska do Mławy.		
Pocztowy . . .	6 55 w.	11 18 r.
Osobowy . . .	9—r.	8 25 w.
Osob.-towar. do Nowogrodziejska . . .	4 15 p.p.	9 21 r.
Szwedzka z Dr. Wied.		
Osobowy . . .	7 05 p.p.	8 55 p.p.
Osobowy . . .	2 50 p.p.	2 57 p.p.
Szwedzka z Dr. Teresp.		
Osobowy . . .	2 14 p.p.	8 30 p.p.
Osobowy . . .	8 12 w.	7 45 r.

Teatry Warszawskie.

Dnia 14 października.

Teatr Wielki.

Dzisiaj: „Fedra.”
Jutro: „Marta.”

Środa: „Gizella“ (występ p. Maryi Giuri) i drugi akt „Warszawy.”
Czwartek: „Cyrulik sewileki.”
Piątek: „Nisouche“ (występ p. Zimajerowej).
Sobota: „Faust“ (występ p. Elisy Litt).
Niedziela: „Coppelia“ (występ p. Maryi Giuri).

Teatr Rozmaitości.

Dzisiaj: „Pojedynek u Ninon“ i „Damy i husary.”
Jutro: „Biała kamelia.“ „Złoty cielec“ i „Nowa Francillon.”
Środa: „Ptaki niebieskie“ i „Folwark Primerose.”
Czwartek: „Serafina.”
Piątek: „Kaprys“ i „Niespodzianki rozwodowe.”
Sobota: „Skapiec.”
Niedziela: „Serafina.”

Teatr Nowy (przy ulicy Królewskiej).

Dzisiaj: „Ali-Baba.”
Jutro: „Bettina“ (występ p. Zimajerowej).
Środa: „Florek“ i „Bąben“ (występ p. Zimajerowej).
Czwartek: „Ali-Baba.”
Piątek: „U ciotuni.“ „Frizetta.“ „Willa do sprzedania“ i „Flet szacharowany.”
Sobota: „Serce i ręka“ (występ p. Zimajerowej).
Niedziela: „W ruinach.”
Początek przedstawień o godzinie 7 1/2 wieczorem.

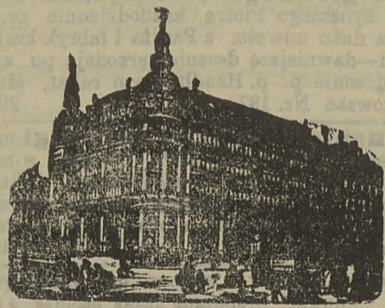
OGŁOSZENIA.

!! Od Romatyzmu !!

Garnitury Kutnerowe (wełniane).
Flanecy zdrowia i na suknie.
Sarkany białe i kolorowe.
Kordry Bajowe i watawe.
Puch Edredonowy na fudy i arkusze z czem poleca się

Skład Towarów Łokciowych i Waty
Podwal Nr. 7. **R. KOEHER.** 1974

PARYŻ.

WIELKIE MAGAZYNY
mednych towarów

PRINTEMPS

ŻADAJ

Katalog Ilustrowany zawierający 350 rycin nie wydanych dotąd na porę zimową wysła się bezpłatnie i franco na żądanie zafrankowane przesłane do

PP. JULES JALUZOT et Co
w PARYŻU.

Również wysła się bezpłatnie próbki różnych materii stanowiących kolosalne zapasy magazynów w PRINTEMPS. (Dokładnie o nocy gatunek i cenie).
Wysyłka do wszystkich krajów.
W katalogu objęte są warunki przesyłek.
Tłomacz do wszystkich języków na usługi osób, które życzą sobie zwizdzieć magazyny. 2010.

U JOZEFA KARPIŃSKIEGO

Adwokata Przystaigiego

pod Nr. 23 przy ulicy Nowy-Swiat w WARSZAWIE nabyć można:

I. PYTANIA PRAWNE

- Przez Dep. Cyw. Izby Sąd. Warszawy i Dep. Kass. Rząd. Senatu od r. 1876—1883.
  - Przez też władze od r. 1883—1886, w tych spory jurisdikcyjnej i akasy cyrkularne.
- Cena każdego tomu rs. 1 kop. 50 nieopr., 2 rs. oprasione.

II. SKOROWIDZE

do Ustawy Post. S. Cyw. alfabetycznie ułożone polsko-rosyjskie i rosyjsko-polskie. Cena kop. 30.

III. JURISPRUDENCYA

Dep. Cyw. Iz. S. Warsz. od r. 1876—1887, to jest zeszytów 2211. Cena rs. 13 kop. 50 (w razie żądania egzempliwno).

Listy Zastawne Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego wylosowane w dniu 19 i 20 Września (1 i 2 Października) 1889 r.

5-cio procentowe Seryi 1-ej, z roku 1869 Lit. A. Rs. 3,000: 13; 114; 447; 647; 893; 907; 1,269; 639; 658; 780; 838; 887; 2,071; 146; 817; 3,053; 4,112; 148; 179; 689; 747; 5,221; 383; 399; 5,451; 5,490; 504; 553; 698; 6,364; 269; 451; 672; 7,249; 663; 684; 713; 736; 746; 780; 8,167; 224; 332; 496; 579; 8,737; Lit. B. Rs. 1,000: 9,412; 614; 941; 10,111; 240; 318; 346; 454; 532; 624; 11,110; 135; 273; 571; 584; 608; 652; 678; 804; 12,022; 52; 209; 726; 842; 13,019; 13,020; 130; 156; 692; 746; 841; 14,260; 766; 958; 972; 15,141; 332; 340; 538; 572; 636; 652; 680; 685; 16,199; 492; 832; 17,160; 640; 17,705; 17,829; 839; 942; 18,217; 272; 513; 657; 962; 994; 19,179; 185; 264; 20,341; 366; 440; 476; 499; 664; 665; 671; 677; 999; 21,398; 614; 21,668; 22,199; 201; 447; 750; 774; 780; 890; 930; 963; 23,304; 372; 562; 569; 24,665; 25,104; 297; 367; 583; 595; 608; 784; 928; 26,016; 34; 26,057; 26,076; 159; 160; 185; 348; 410; 27,159; 168; 290; 682; 977; 28,006; 154; 182; 284; 309; 320; 377; 555; 777; 180,070; 77; 228; 245; 180,268; Lit. C. Rs. 500: 30,204; 231; 314; 31,132; 230; 292; 722; 32,030; 301; 401; 484; 33,229; 233; 238; 485; 613; 34,115; 483; 773; 775; 928; 35,285; 628; 635; 35,732; 35,839; 846; 36,388; 469; 550; 745; 834; 37,225; 320; 525; 535; 718; 814; 38,011; 59; 113; 612; 39,080; 41,194; 281; 361; 417; 800; 42,068; 42,315; 42,427; 732; 969; 43,137; 586; 742; 963; 44,019; 89; 366; 420; 430; 595; 927; 984; 998; 45,177; 685; 737; 755; 919; 46,036; 107; 151; 46,895; 47,109; 604; 631; 671; 776; 795; 853; 963; 973; 48,049; 688; 999; 49,796; 50,175; 499; 577; 51,497; 945; 52,101; 250; 408; 433; 489; 730; 786; 831; 53,003; 343; 938; 54,642; 55,498; 502; 522; 775; 798; 56,649; 865; 57,220; 292; 467; 540; 921; 997; 58,142; 521; 737; 59,859; 181,354; 358; 181,568; 181,717; 893; 954; 182,065; 378; 182,481; Lit. D. Rs. 250: 60,084; 170; 192; 61,319; 334; 357; 369; 673; 680; 868; 991; 62,005; 12; 224; 728; 805; 64,136; 315; 601; 65,059; 105; 503; 766; 66,097; 446; 812; 989; 67,035; 337; 487; 602; 936; 937; 939; 943; 68,002; 130; 68,170; 88,221; 413; 941; 69,136; 275; 340; 466; 486; 673; 902; 70,533; 71,441; 630; 999; 72,091; 200; 488; 605; 73,210; 316; 862; 74,154; 234; 677; 901; 75,810; 76,022; 815; 77,266; 488; 491; 549; 700; 78,415; 407; 581; 588; 590; 630; 79,102; 237; 545; 826; 924; 80,246; 511; 527; 536; 651; 80,944; 81,020; 52; 130; 354; 82,074; 679; 83,301; 826; 946; 84,010; 18; 66; 214; 331; 664; 85,298; 363; 652; 87,324; 506; 624; 631; 856; 946; 88,170; 282; 384; 89,539; 893; 90,023; 84; 87; 140; 240; 572; 91,034; 141; 408; 600; 603; 92,146; 282; 521; 671; 93,068; 71; 475; 906; 95,702; 95,819; 96,242; 374; 404; 504; 642; 97,069; 78; 745; 98,001; 280; 544; 570; 99,085; 244; 348; 350; 383; 185,248; 439; 186,361; 364; 534; 187,413; 529; 188,194; 188,444; Lit. E. Rs. 100: 100,368; 389; 692; 877; 101,268; 492; 641; 681; 954; 102,433; 770; 103,294; 442; 104,021; 52; 252; 339; 104,449; 104,857; 870; 874; 105,056; 117; 259; 647; 704; 725; 106,087; 141; 619; 708; 780; 999; 107,100; 156; 194; 208; 373; 596; 747; 108,128; 135; 139; 297; 378; 397; 471; 109,146; 247; 261; 110,477; 516; 534; 768; 825; 111,438; 112,056; 365; 442; 480; 518; 922; 113,447 981; 114,257; 115,304; 338; 115,635; 116,193; 431; 520; 652; 962; 117,150; 870; 118,170; 180; 356; 501; 840; 847; 860; 119,199; 300; 120,728; 121,127; 122,947; 123,247; 500; 704; 872; 898; 937; 124,240; 474; 548; 583; 673; 896; 927; 125,640; 734 854; 912; 915; 126,297; 366; 431; 894; 127,760; 128,182; 575; 724; 129,394; 538; 782; 129,793; 129,807; 851; 130,455; 699; 812; 131,184; 278; 302; 311; 320; 300; 132,240; 886; 891; 133,497; 513; 752; 134,110; 324; 363; 378; 412; 698; 808; 135,335; 136,059; 140; 200; 615; 741; 801; 137,217; *495; 138,116; 685; 139,111; 140,399; 141,655; 986; 142,419; 688; 920; 923; 143,275; 662; 805; 144,047; 89; 477; 144,575; 145,039; 218; 230; 283; 146,325; 346; 385; 425; 517; 741; 147,110; 149; 214; 426; 148,510; 149,087; 250; 515; 586; 939; 150,489; 572; 585; 725; 728; 151,031; 157; 181; 208; 378; 906; 972; 152,290; 805; 893; 153,080; 147; 202; 209; 234; 261; 271; 343; 154,304; 696; 856; 918; 957; 155,293; 155,447; 155,506; 651; 681; 820; 945; 156,806; 984; 157,498; 631; 714; 950; 158,206; 282; 725; 754; 159,307; 382; 453; 702 789; 815; 889; 930; 948; 160,004; 17; 69; 153; 380; 472; 475; 499; 634; 691; 928; 955; 161,285; 468; 594; 162,145; 147; 881; 938; 163,168; 484; 812; 873; 951; 164,110; 164,200; 164,458; 621; 669; 165,248 287; 329 165,394; 165,517; 978; 166,061; 175; 449; 452; 166,930; 166,981; 167,568; 168,157; 401; 586; 846; 169,391; 169,721; 949; 976; 170,004; 420; 563; 170,711; 171,124; 527; 634; 652; 862; 924; 172,093 172,191; 307; 373; 409; 600; 909; 173,025; 173,193; 370; 774; 874; 174,039; 126; 174,257 174,368; 175,194; 257; 296; 491; 621; 175,722; 176,072; 105; 207; 319; 456; 467; 176,485; 176,495; 552; 176,633;

Dokończenie nastąpi.

We wszystkich składach Perfum, Aptekarsy,
Drogiarów i Fryzjerów znajduje się

VELOUTINE

Puder
ryżowy specjalnie
PRZYGOTOWANY Z BIZMUTEM
Przez **OH^{me} FAY**, Fabrykanta Perfum
PARYŻ, 9, Ulica de la Paix, 9, PARYŻ

145

MAGAZYN Ubiórów Męzkich Karola Miniewskiego

Senatorska 29, I-sze piętro
obok kościoła Ś-go Antoniego.

Otrzymał na obecny sezon **Wielki Wybór** materyałów, z których wykonywa obstatunki po **cenach b. przystępnych**.
Na prowincję wysyła próby i sposób brania miary samemu sobie. 2064

TRAN LEKARSKI

tegoroczny, żółty, oraz biały, prawdziwy
LOFODZKI,

ma zaszczyt polecić
SKŁAD MATERIAŁÓW APTECZNYCH

Wiktora Waligórskiego
w Warszawie, Nowy Świat Nr. 38. 2084

FABRYKA WYROBÓW JUBILERSKICH W. Moczyłowskiego

przy ulicy Nowo-Senatorskiej pod Nr. 3,
obok Hotelu Rzymskiego,
POLECA:

Znaczny wybór gotowej biżuterii z własnej fabryki, co daje łatwość do zmiany starej biżuterii na nową, a jako z pierwszej ręki znacznie taniej.
Obstatunki, reparaacje po cenach niskich, najkieratniej się wykończają. 1978

W specjalnym zakładzie dla kobiet WOJEWÓDZKIEJ, Bracka 12

wykładanych jest 20 rękodzielnicych przedmiotów.
Zbyt wyrobów ułatwia się.
Narzędzia miejscowe.
Od przedmiotu Rs. 5 miesięcznie.
Po ukończeniu kursu wydają patent.
Przy zakładzie są pracowni: sukien, kapeluszy i smuklerszczyzny. 2024

Dr. Wł. Kopytowski
ordyn. klin. Szpit. św. Łazarza. Choroby weneryczne i skórne. Nowy Świat Nr. 39, do 9^{1/2} i od 4 — 6. 1615

Maszynki Amerykańskie do strzyżenia włosów
nadeszły do składu
fabryki **A. MANN**
Tłomackie Nr. 3. 3-G.

CEMENT

Angielski, Niemiecki, krajowy „Grodziec” i „Wysoka” Ogolia ogniotrwała i silna Angielska i krajowa po cenach niskich, na składzie u firmy
Z. A. KRAJEWSKI
Kantor, Bielańska 9 (Hotel Paryski)
Telefonu Nr. 83. 1908

WĘGIEL KAMIENNY

krajowy i zagraniczny,
Drzewo Opałowe (twarde i sosnowe)
Hurtowo i Detalicznie

po cenach tanich, poleca
M. RADECKI
15. Okopowa 15. Telefonu Nr. 573. 2052

Oliwę Nicejską świeżą, ESSENCYĘ OCTOWĄ i OCET ZBOŻOWY

POLECA
Skład Materyałów Aptecznych

J. MROZOWSKIEGO

ulica Miodowa Nr. 8 (nowy). 8986-1862

WAŻNE DLA DAM.

Niniejszem mam zaszczyt podać do wiadomości, że w dniu 13 b. m. otworzyłem przy ulicy

Marzałkowskiej, Nr 114. róg Złotej MAGAZYN OKRYÓ DAMSKICH pod firmą **S. LEVI**

który sówicie zaopatrzonym został, w wielki wybór **Żakietów, dolmanów palt** i wszelkiego rodzaju okryó damskich, podług najnowszych żurnań. Staraniem mojem będzie towar najnowszym gatunku sprzedawać **po cenach nader niskich**. Wszelkie obstatunki tak z własnych jak i z powierzonych materyałów wykonywam w możliwie krótkim czasie z całą sumiennoscia.
2084
z Szacunkiem **S. LEVI**.

OGŁOSZENIA DROBNE.

Nauka i wychowanie.

Nauczycielka z patentem Konserwatorium, poszukuje mieszkania za muzykę, lekcje muzyki na godzinny, udziela na warunkach bardzo przystępnych. Tamka Nr. 19, m. 11. Porozumienie się od 11 do 1. 2016

Posady i prace.

Maszynistka potrzebna do bielizny za dobrem wynagrodzeniem Żelazna 48, m. 9. 2079

Kaucyjonowane biuro nauczycielskie **W. Max**, Warszawa, Kotzebue 2, rekomenduje nauczycieli, nauczycielki i bony. 1684

Poszukuję obiadu za lekcje muzyki. Adres proszę zostawić w Redakcyi „Dziennika” pod literami F. F. 2046

Pracznia i prasowaczka uzdolniona, ze świadectwami poszukuje zajęcia na dzień lub na stałe wiadomość. Ul. Chmielna nr. 68 m. 18. 000

Kupno i Sprzedaż.

Do głównego Składu Dywanów Giełżyńskiego Piotra każdodziennie przybywa dużo nowości z Paryża i fabryk krajowych—dawniejsze desenie sprzedają po zmniejszonej cenie p. p. Handlującym rabat, Marzałkowska Nr. 187. 29

Bielonki, okulary i rajscągi najbilszego gatunku, 35%, taniej w magazynie Optyczne - Chirurgicznym Juliana Drehera, Szpitalna 6. Niezamożni m od 50 kop. Obstatunki z prowincyi wysyłam za zaliczeniem. 1476

Majstaniej zegarki złote, srebrne, niklowe i stalowe z dwuletnim poręczeniem u zegarmistrza **M. POZZI**, Nowy Świat Nr. 81 (róg Chmielnej). Żądającym cenniki wysyłam się franco 1671

Materyały piśmiennie wyborowe najtaniej, Marzałkowska 121, I. Wadowski i S-ka. 1785

Fabryka rękawiczek firma **F. Ksawery**, Szpitalna Nr. 1, poleca rękawiczki po cenach bardzo niskich, a mianowicie: Damskie kolorowe lub czarne z wysyciem na 4 guz. 80 kop., na 5 guz. 90 kop., na 6 guz. rs. 1. Męzkie spacerowe z wysyciem na 2 buttony 85 kop., zamkowe 95 kop.; o dobroci i fasonie Sz. publiczność przekona się na miejscu. **F. Ksawery**. 1921

Węgle wyborowe najtaniej. Jerozolimska Nr. 83. **W. Zieliński**. 2017

Interes mydlarsko-naftowy z wyrobioną klientelą do sprzedania, Senatorska 29. 9878-2065

Skład węgli do odstąpienia, ulica Wronia Nr. 85. 9941-2031

Maszyna Singera mało używana dla Maszowców. Cena rs. 45. Ulica Pańska nr. 60, mieszkania 8. 2085

Są do sprzedania trzy psy gończe. Wiadomość: ulica Hoża Nr. 9. 2075

Zakład stolarski Ferdynanda Braun, Leszno Nr. 20, obok kościoła ewangel. reform. w Warszawie. Przyjmuje wszelkie obstatunki w zakresie stolarstwa wchodzące—po cenach umiarkowanych. 2026

Dla pp. Stolarzy. Piece 2 duże żelazne z rurami i drzwiami oszkłone pojedynczo, wysokie łokci 8 cali 16, szerokie łok. 2 cali 2 1/2, szyba w nich 46 i 27 cali do sprzedania. Nowolipie za Żelazną nr. 80 m. 8. 2061

Dla pp. Introligatorów sprzedaje tektury furt kop. sześć każdego gatunku, oraz i inne materyały najtaniej w Składzie papieru i materyałów piśmiennych St. Wiński, Nowy Świat Nr. 58. 9788-2056

Kartofle Homorowskie Ameryka. Ny korzec po rs. 1 kop. 40, Łaciaki po rs. 1 k. 60, u rządoy. Królewska Nr. 39. 2003

Mechanik K. Kesinski, ul. Świątokrzyska 11, filia Dżika 20, sprzedaje maszyny do pończoch i do szycia, oraz przyjmuj takowe do reparaacji, ceny umiarkowane, gwarancya dwuletnia. 1775

Lokale.

Jest do wynajęcia piekarnia każdego czasu, egzystująca od lat 40 przy ulicy Krzywe Kolo Nr. 6. Wiadomość u gospodarza. 2088

Doniesienia rozmaite.

Drzeworytnia, Stemple kauczukowe i elastyczne na butelki, napisy metalowe po cenach niskich wykonywa fabryka **A. Zajkowskiego** i **W. Bojarskiego**. Tłomackie Nr. 15. 1685

Fotografie pospieszne we 2 godzin, pamiątkowe chorych, zmarłych, pomniki, wyroby fabryczne, w zakładzie, także na mieście, oraz zwyczajne pięknie wykończane, najtaniej wykonywa zakład **Fr. Kulewskiego**. Chłodna 14. 2027

Najtaniej Zakład Tapicerski **B. Szczygielskiego**, Aleja Jerozolimska, róg Kruczej Nr. 81, dom Mierzwieńskiego. 2072

Obiady wyborne, higieniczne, wydawane w prywatnym domu przez pierwszorzędnego kucharza w miejscu i na miasteczku. Krucza 85, m. 4. 9946-2083

Nagrody rs. 1. W dniu 11-ym października zginął mały piesek kastanowaty, z obciętemi uszami i ogonkiem, kulawy na tylną łapkę, wabi się „Miluś”. Kto go odniesie do Redakcyi „Dziennika Dla Wszystkich” otrzyma powyższą nagrodę. 2082